

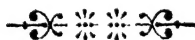
ఓంతత్సత్.

శ్రీ గోపాలకృష్ణపరబ్రహ్మ జ్ఞానమః.

8- NOV 1921

బ్రహ్మ చ త్యక్త వ్రత ప్రకాశికా

సంపాదకుడు :

బి. శ్రీ. ముత్తూరి గోపాలదాసు

కాకినాడ :

పి. వి. రంగారావుగారి రంగా అంకు కో.,

ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి,

సంపాదకునిచే పోషింపబడియె.

1921.

1363
10022

ఓం శాస్త్రి
శ్రీ గురుభ్యోనమః
శ్రీ గోపాలకృష్ణవరబ్రహ్మణేనమః.

బ్రహ్మచర్యవ్రతప్రకాశిక.

ఇందు

శ్లో॥ యదక్షరంవేద వివోషః నిఃవిశః ని యద్యతయో
కీతరాగః । యదచ్చన్దో బ్రహ్మచర్యం చరన్తి
తతైషవం సద్ధిహేన పవిత్రేన్ద్రే । అని.

విశ్వరూపిణః.

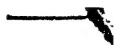
ఇది

శ్రీవేంకటాచలచరణారవింద సచ్చిదానంద మకరంద
పానమ్రచిత్త భృంగులగుబిః॥ శ్రీ మఃత్పూర్ణ
గోపాలదాసుగారచే సంపాదించబడి విరి యంకరం
గి యునుతుంచును. స్వకులోచిత భర్తప్రేమ
క్రికుండును నగు శ్రీమహామహిపాత నీతిస్స
గుల్లనిచే పోత్సాహంపబడి తత్సాహ
యముతో రంగా ఆండ్ కో.,
ముదాపీఠశాలయందు ముద్రింపించి
పంపింపబడియె.

కాకినాడ.

విజయతేజకామ్య.

మోక్ష కాములారా !

బ్రహ్మచర్యవ్రతప్రకాశిక.

ఈలోకంబున దైవోపాసకు లనేకులు గలరు. వారిలో యమనియనూది యోగసంపత్తిగలవారధికులు, యమనియనూదులనగాఁ—

శ్లో॥ అహింసాసత్యమస్తేయం బ్రహ్మచర్యం దయార్జవమ్।
క్షమాధ్యత్రిత్వి తాహారశ్చాచంచేతియమాదశః॥

శ్లో॥ తపస్సంతుష్టిరాస్తిక్యం దానమారాధనంహరేః॥ వేదాంతశ్రవణం హి శృజపఞ్చ త్యాదిలక్షణమ్।

అని తిరిగిబ్రాహ్మణోపనిషత్తు వక్కాణించుచున్నది. దైవభక్తులీగుణములు నమయందు గలవారైదైవోపాసన చేయవలెను. ఇవిలేక చేయు నుపాసనాయోగము పథ్యములేని యాషధసేవవంటిదిగా నెన్నబడును. కాన ముముక్షువు లీగుణసంపత్తిగలవారై యుండవలెననుట.

ఇట్టివారికి దైవము త్వరలో సాక్షాత్కరించి వారివారి యభీష్టఫలములను సమకూర్చును. ఇందుకుమున్ను ప్రసిద్ధికెక్కి యున్న ప్రహ్లాదాదులీ కలియుగమందు నామదేవకవీర్ దాసాదులు గొప్ప సాక్షులై యున్నారు.

ఇప్పుడు వారివలె భజించువారును, బూజించువారును భా
వించువారును బెక్కండున్నను గొందరియందుఁబై జెప్పినయ
మవియమాచి భవ్యగుణములు లేనందున వ్యర్థవనోరథులై
శోగాన్యవాదులై మోక్షభీష్టులగుచున్నారు గావున ముముక్షు
వులకు సులభముగా దైవసాక్షాత్కారము లభింపవలెనని
యున్నచో వారికి బ్రహ్మచర్యవ్రతమందులో ముఖ్యసాధనం
బని నిశ్చయించి శుశ్రీషిత్వపాఠనము న్యయముగా నీగ్రం
థము వ్రాయదలంచినవాడ గావున సజ్జనో తము లిందలినా
తప్పులు తమించియొప్పులఁ గైకొన బ్రార్థించెద.

ఇట్లు సజ్జనవిధేయుఁడు.

ముద్దూరు గోపాలదాసు.

ఓం శత్రుత్.

శ్రీగురుభ్యానమః

బ్రహ్మచర్యవ్రతపరీక్షిక.

ఉ. శ్రీశునిఁ గృష్ణఁ గొల్పియునిసేవితమైనతనరారు బ్రహ్మ
చర్యాశ్రయియైతరించిన మహామహాలా ననకాది
యోగులన్ శ్రీశుకు నాంజనేయునిఁ బ్రసిద్ధతపోధన
మూర్తిభిష్మువిఘ్నేశుని నాత్మగొల్పెన నభిష్టఫలంబులు
నాకొనంగగన్.

సీ. అసంకుమై యనవద్యమై మోక్షసాధనంబై రుషిపూజితం
బై వెలుంగు । బ్రహ్మచర్యాఖ్యసన్నివృత్ మహామహిమం

ఋషింపనాయత్రివారలకును దరము గానిదియైన దైవ
సంకల్పంబు నన్ను బ్రేకేపింప నవ్యజైలి । డచియించితిని
బొటోగ్రాఫుటుపముఁ గూర్చి యందందు శాస్త్రవాక్య
ములఁజూనిపి నరపకపులార నుపదసంచారులార । నిగమ
వాక్యానవర్తననిరతులార । దీనిగడచాక జమపుడీదీ య
బూని । యతిరహస్యంబు లిందుల నమరియుండు॥

గీ. బ్రహ్మచర్యవ్రతం బిందుబలుకబడిన కరణినెవ్వఁడు చ
యింపఁగడగునట్టి । నరునకిల దేన తాపిన్న తలభించు
స్వల్పకాలంబులోన నిశ్చయముసిజము॥ ప్రి॥ బ్రహ్మచర్య
వాన్మః॥ తా॥ బ్రహ్మచర్యముగలవాడెవ్వడు.

ఉ॥ ఆస్కలితోర్ధ్వరేతస్కః॥ తా॥ శుక్లమును బైకి యాకర్షిం
చిబిగబట్టినవాడు. అని ప్రశ్నోత్తరతావలియందు
శ్రీశంకరాచార్యులువారు వక్కాణించియుండిరి. గనుక
రేతోనిగ్రహముఁకలవాడే బ్రహ్మచారియనఁబడును. ఇం
దుకుశ్రుతిప్రమాణము లనేకములుగలవు. అందుగొన్ని
యిందుపొందుపరచెద.

ఇందుకు బ్రహ్మసూత్రము.

మూ॥ ఊర్ధ్వరేతస్సుచశబ్రేహి॥

1. వ్యా॥ శు॥ అధాతస్సంప్రసక్యోమిధ్యానం సంసార
నాశనం । ఋతం సత్యం పరంబ్రహ్మ సర్వసంసారభేషజం
ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షం విశ్వరూపం సుఖేశ్వరం । సోహమి
త్యాదర్శనధ్యాయై ద్యోగీశ్వరేశ్వరమ్॥ అని దశానో
పనిషత్తు.

2. శుక్ర! ఋతగ్ నత్యంపరంబ్రహ్మపురుషం కృష్ణసింగళం
 ఊర్ధ్వరేతం విరూపాక్షంవిశ్వరూపాయవైవమోనమః॥ అనినా
 రాయణయాజ్ఞవల్క్యోపనిషత్సంత్రాభాష్యమున శ్రీవిద్యా
 తణ్యస్వాములవారు యోగీశ్వరులు యోగనిష్ఠచే స్వకీయరేత
 నును బ్రహ్మరంధ్రమున ధరియించి యూర్ధ్వరేతనుగలవా
 రవుచున్నారని చెప్పుటవలన వెట్టియోగీశ్వరులకును అనగా
 మంత్రీలయ పరరాజయోగులకును సర్వమునుత్యజించిన న
 న్యాసులకును సర్వకాలనన్యావస్థలయందున శ్రీనారాయణుని
 దివ్యమంగళవిగ్రహమునందున బ్రహ్మతత్వమునందున ధ్యానదృ
 ష్టిగలవారలకే వేదాంతవాక్యములను వినుట, యదితిరుగది
 రుగనాలోచించుటఆటులనెప్పుయించుట, అటులనిశ్చయించున
 దిధ్యానకోచర మొనర్చుట, అనగా శ్రీవణమనననిరీధ్యాపల
 నుటస్వరూపముగాగల ద్విహృదిద్యచెప్పబడినదని వాక్కుర్చి
 యుండిరి. కనుక ధ్యానపరులు ఊర్ధ్వరేతములు గావలెననుట.
 ఇందుకు ఫలశుక్ర! ఊర్ధ్వరేతాస్తపశ్చ గోనియతాశీచనం
 యమీ । కాపానుగ్రహయోశ్చ క్తనత్యశంధో భవేద్వపి,
 ॥తా॥ స్వకీయ రేతనును నీడ్చివట్టకొని యుగ్రతవన్నుచేయు
 చు నాహారనియతుండై యింద్రియములను నిగ్రహించిననత్వ
 వంతుడుకాపానుగ్రహ సమధుంధైనఋషీయగుననిశ్రుతివ
 మాణముగలదు. కావున పురుషునికిరేతోధారణవృత్తము శ్రీ
 యస్కరంబని యెరుంగవలయును మఱియు.

శుక్ర! ఊర్ధ్వదండోర్ధ్వ రేతాశ్చ ఊర్ధ్వపుండోర్ధ్వయో
 ఆర్ధ్వాః । ఊర్ధ్వం పదమప్నోతి యతరూర్ధ్వ చతుష్కవాన్ ।
 అనివాసుడేవోపనిషత్తుదోఘపించుచున్నది. కనుక ననుకేళుడు

మొదలయిన వారిని గూర్చి పిప్పలాదుషిట్ట పలికి యున్నాడు.

శుక్లా తాన్ హనఋషిరువాచ॥ భూయః పతపసా బ్రహ్మ
చక్రేణ శ్రద్ధయాసం వత్సరం సంవత్స్య ధియథా కామం ప్ర
శ్నాన్ పృచ్ఛనయదివిజ్ఞాన్యమస్మర్వం హవోవత్సామ ఇతి
తా॥ మీరు పూర్వము తపోనిష్ఠులయినను తిరుగ మనస్సు
చేత అనగా నిందియనియముచేతను శ్లో॥ స్మరణం కీర్తనం
కేధిః ప్రేక్షణం గుహ్యభాషణం సంకల్పధ్యవనాయశ్చక్రియా
నిర్వృతిశేవచ॥

తా॥ అనగా, స్త్రీని స్మరించుట, పలుకుట, వినోదించు
ట, చూచుట, చూపుట రహస్యముగా భాషించుట, కీర్తింపనిశ్చ
యించుట, కీర్తించుటయును నెనిమిది లక్షణములు లేని బ్రహ్మ
చర్యముచేతను ఆస్తి కృబుద్ధ్యావరములు గలవారై యొకసంవ
త్సరకాలముచక్కగా గురుశిష్యాప్రపల యందాసక్తిగలవా
రైనివాసముచేయుదురుగాక. అట్లుపై నెవని కేవిషయమునందుఁ
దెలియనిచ్చగలదోయావిషయమునుగూర్చిప్రశ్నలనొనగ్గుప్ర
యోజనములను అడుగఁదగును. మీరడుగఁదగినప్రయోజనము
లను మేముదెలిసియుంటిమేని మీప్రశ్నలకు సకలోత్తరము
లను పల్కెదమనుచుబ్రహ్మతత్వజ్ఞుడగుపిప్పలాదుఁడు నాశుకే
శుడు మొదలయినవారిని గూర్చిపల్కెనని ప్రశ్నోత్తరోపనిష
త్తునందుప్రవాహుఁడియున్నది.

ఇందుకు పఠంజలినూత్రము.

నూ॥ బ్రహ్మచర్యప్రతిష్ఠాయాం వీర్యలాభః॥ అనిపతి
యున్నాడు. గావున బ్రహ్మవిద్యకును బ్రహ్మదులను దర్శిం

చుటకును అస్థలితోర్ధ్వ శేతస్క-బ్రహ్మచర్యము ముఖ్యసాధనమై యున్నది. ఇందుకు భీష్మచార్యులవారు.

గీ॥ బ్రహ్మచర్యముహింసనాఁబరగుపరమ । ధర్మములు
రెండును వ్యేయుత్తమతపః॥ దానిఁగలవాడు నిర్మలజ్ఞానయో
గఁవంతుడై చూడనేర్చు సర్వంబునసభు । ఆనిభారతశాంతివర్ణ
మందుఁ బలికెయున్నారు. కనుక వీర్యలాభమహిమగనిపెట్టవ
లెననుట. ఎట్లన—

ఈలోకమందుఁ గొందరు బుద్ధిమంతులు కొన్ని ద్రావ
కపుటద్దములమూలమున (అనగా ఫోటోగ్రాఫుటద్దములనుట)
స్థావరజంగ మాదిరూపముల నాకషింపజేసికొని దానియం
దుఁడద్రావములెట్లుగనుగొనుచున్నారో యట్లనేమనయథా
ధాన్యరూపంబగు ప్రత్యగ్బ్రహ్మము మనస్సనే యద్దముచేస
మస్తము నాకషింపజేసికొని దానియందు సమస్తచరా
చర ప్రపంచమును గనుగొనుచున్నాడని యెరుంగవలెను.

ఎట్లన—ఫోటోగ్రాఫులీయుమనుకొండద్దములతో గూడి
యున్న యొకపెట్టెను గల్పించి యందుద్రావకముతోఁ జేరి
యున్న మరియొకయద్దమునమర్చి యాపెట్టెకెదుటఁగానించు
చున్నరూపములను పెట్టియందుఁగలయద్దములమూలమునలోప
త సమర్పబడియున్న ద్రావకపుటద్దముచే నాకషింపజేసి
ద్రావకపుటద్దమునకు దానికాధారమైయున్న పెట్టెకు పెట్టెకె
దుటనున్న రూపములకు నంటకనాక్షిగా నెట్టులుండునో యట్లు
వలేనేమనలోఁబ్రత్యగ్బ్రహ్మము నేరీములతోఁగూడియు
న్నయీదేహమునందువీర్యపూరితమైనమనస్సునుంచిదేహమున

కెదుటనున్న సమస్త రూపములను దేహమునకున్న నేత్రము
లమూలమున లోపలగల యన్నరసమయమయిన మనస్సుచే
నాకషింపజేసిమనస్సునకు దానికాధారమైయున్న యీదే
హమునకు దేహమునకెదుట గాన్పించురూపములకు అనగాద్రీ
ప్తుదర్శనదృశ్యరూపములకునంటక సాక్షిగానున్నాడని యె
ఱుంగవలెను. ఈసాక్షిచైతన్యమేమన యధాధికస్వరూపంబ
ని శ్రుతిస్మృతులు వక్కాణించుచున్నవి. కనుక సమస్తము
మనస్సునందెపోండింబడుచున్నవనుట. అనగా సమస్తచరా
చరవృంపంచమును మనస్సేయాకషింకుకొని తదాకారముగా
పరిణమించుచు వ్రకాసించుచున్నదనితాత్పర్యము.

విరళముగా వివరించెద చక్కగా వినుండు. పైచెప్పిన
మనయధాధికస్వరూపంబైన ప్రత్యగ్భూహముపొట్టాగ్రాపుతీ
యు మనుజునిగాను, నేత్రముల గూడియున్న యీదేహ
మును పైనుదహరింపబడిన పెట్టెగానునీదేహంతరమందున్న
యున్న రసగర్భితమైయున్న మనస్సుద్రావకపుటద్దముగాను (అ
న్నరసమగగా వీర్యమనుట) ఇచ్చట నెదుటగాన్పించు రూపము
లవలెతనగోసచనరాశరవృంపంచమువలెమనమనోగోచరంబైన
బాహ్యంతరరూపములన్నియు దృశ్యవృంపంచముగాను నెనుం
గవలెను.

ఇచ్చటసూర్యకాంతి ననుసరించి ద్రావకపుటద్దమెదటి
రూపములను నాకషిండినట్లుసంవిత్సూర్యుని అనగా ప్రత్య
గా త్మనమవరించి స్వప్నవృంపంచమందును. ఈసూర్యచంద్రా
గ్నులననుసరించి యీబహిరవృంపంచమందునుమనమనోదర్శన

ముతన మొదటి దూపముల నాకషింఁచితదాకారముగా బలిగొనిం
చి ప్రకాశించునని తాత్పర్యము. ఇందుకు శ్లో॥ కింజ్యోతి
స్తవభాను మానహనుమే, రాత్రౌప్రదీపావళిం, స్యాదేవంరవి
దీపదర్శనవిధాకిం జ్యోతిరాభ్యాహిమే । చక్షుస్తవ్యనిమిల
నాదినమయెకిందీధియో దశశన । కింతత్రౌహమతో భవా
స్పరమకమ్జ్యోతిస్తదస్మిప్రభో । అనియున్నది గనుక బుద్ధిమం
తులుగఁగొనించవలెను.

ఇచ్చట పాటొక్కొక్క నాశ్రించుటకు సూర్యుని ప్రతి
ఫలితకాంతివలె నాత్మయొక్క ప్రతిబింబితకాంతియే జీవంతని
యెఱుంగవలెను. యీజీవకాంతితో మనసమస్సు పరూపము
లను పొందుచుండుననుట. జీవునకు మనస్సుకలితప్రాయః పిండ
మువలె అన్యోన్య శ్చాయముకలిగి వర్తింపబడుచున్నది.

శ్లో॥ ఆత్మనస్సచ్చిదంశశ్చబుద్ధేర్బుద్ధిరితిద్వయం । సం
యోజ్యచావివేకేనజానామితి ప్రవర్తతే ॥ అనియాత్మ
బోధ వక్కాఁడెంచుచున్నది.

శ్లో॥ బుద్ధ్యాంత్యభాన యోరైక్యం జీవత్వభిధీయతే
బుద్ధ్యాదిసాక్షిప్రహృతస్మిన్నిర్విషయైశ్చలమౌ అనియథ్యాత్మ
రామాయణముద్ఘోషించుచున్నది.

క॥ చిత్త్రంబకర్తస్పష్టిః । చిత్తమజ్ఞానం గాఢజీవుఁడువేత
చిత్తమున శేయుకొఁడులను, చిత్తవ్యతిరిక్తమైనచేతలు గలవో
అనినాసిద్ధ రామాయణము.

క. ప్రతనుప్రాణమనోగ్రా! స్థితిబుద్ధియెబిందువందు
తెలగడి యాత్మప్రతిబింబమె కళ పవనోన్నతఘోష మెను
మృచ్చాప్రాణవనాదమువత్సా||

క. అనాదబిందుకళలం గానంబడుచుండువానిగ నుపు
రుఘుఁడె ప్రజ్ఞాన ఘనుఁడైనరాముడునానావిధతత్త్వములకునా
ధుఁడుపుత్రా)

అనిశీతారామాంజనేయ మందువ్రాయబడియున్నది
గనుక మనోజీవులకు నన్యోన్య శ్రీయమనుటగనుక పైజెప్పి
న ప్రకారం పాటిగావు తీయుపెట్టెకునె దుటనున్న యాకృతు
లకు అందులోవెలుతురు నసరించెది యాకర్షించుచున్నదా
వక పుటద్దమునకు నంటక సాక్షిగా పురుషుండెటుల నున్నాఁ
డో యటువలెనె యీనామరూపప్రపంచమునకు నీదేహమున
కు నిందులోనుంచబడియాత్మకాంతిచేసమస్తప్రపంచము నాక
షిఁగించితదాకారముగాఁ బరిణమించు చుండెమనునస్సనకు
నంటకసాక్షిగాఁగూటస్థబ్రహ్మము అనఁగా ప్రత్యగాత్మబ్రహ్మ
ముచూచుచు సర్వదృశ్యాద్యై ప్రకాశించుచున్నాడనయెరుం
గవలయును. అనగా శుద్ధజ్ఞానమని తెలియవలెనుఇందుకుగీ. తెలి
యబడుచున్న విశ్వంబు దృశ్యమినుచు. | దెలివిన్ సర్వము
నుగొంచుదృక్కునేచు | మిగులనాకం అపన్యమేమియును లేదా
సత్యమిదిసర్వవేదాంతసంగ్రహంబు|| అని సీతారామాంజనేయ
మందుశ్రీరామునిచేబలుకంబడియున్నది.

కనుక నే 'ప్రజ్ఞానంబహ్మ'యనుమహావాక్యమిట్లుగా బోధించు

చున్నది ఎట్లన శ్లో॥ ఏనేక్ష తేశుః శోతీదంజిశుః తీవ్యాకరోతిచా
స్వాద్వస్వాదు విజానాతి తత్రప్రజ్ఞానమితీర్యతే । శ్లో॥ చతుర్ము
ఖేంద్రదేవేషుషును జాశ్వగవాదిషు । జైతన్యమేకం బ్రహ్మ
తాప్రప్రజ్ఞానం బ్రహ్మమేద్యతీ అని మహావాక్యలక్ష్యార్థ
భావము మవయధార్థస్వరూపమని బోధించుచున్నది గను
క ఇట్టిమహావాక్యలక్ష్యార్థ భావమునుదెలిసి ప్రజ్ఞానాత్ములై
యెవ్వరుందురోవారీదేహేంద్రియాది సమస్తవిషయవాసనల
ను నంటనివారై ప్రహ్లాదాదులవలె సుఖముగాఁబ్రకాశింపఁగ
లరు. ఈరహస్యమెరిగినప్పుడెబంధమోక్షము అనఁగా జీవన్ము
క్తియు పరిపూర్ణనచ్చితానంద పరబ్రహ్మపట్టాభిషేకము.

ఈప్రపంచనుఖదుఃఖాదులెవ్వరిని చెండ్చుచుండుననిన
మనోమయునియందు సంగతమవునని యెరుంగవలెను ఇందుకు
శ్లో॥ రాగేచ్ఛానుఖ దుఃఖాదిబుద్ధానత్యాంప్రవర్తతే । సుషు
ప్తానాస్తి తన్నా శైతన్యాద్బుద్ధైస్తు నాత్మనః । అనియాత్మబోధ
వక్కాణించుచున్నది.

ఉ॥ శ్రోత్రీము జిహ్వానాశికము శోభివగాత్రీముదీప్తనిస్సర
నేత్రీముమానసంబుగడు నేర్పునజీవుడు బొందిశబ్దమున్ ।
బాత్రీరసంబుదావియును స్పర్శమురూపమునాశ్రయించితే ।
చ్యుతీవిచిత్రసౌఖ్యముల! జెందుచునుండుఁ బాండవ్రాత్రీమా ।
అని గీతాతాత్పర్యము వక్కాణించుచున్నది. గనుక మనోబ
ద్ధుండై జీవుండే మనోవికారములు పొందుచుండుననుట.

ప్రశ్న॥ పైజెప్పిన పాటాగ్రాపు తీయూహావకపు టద్ద
మునకు నిందుతో శుక్లమయ మనస్సునకు నుపమానమునరే

అందఱమునకు ద్రావకమునకు కూడిక వీర్పాటుచేసినట్లు మనసున అన్న సారంబగు వీర్యమునకు సంబంధమెట్లనిన, ఇందుకు ఛాంద్యోగము వినుండు.

శ్లో॥ అన్నమసితస్త్రీధా విధీయతైతస్యయఃస్థవిష్టోధాతునత్పురీషంభవతి యోమధ్యమస్తస్మాగ్ సం యోనిష్టనన్మనః ॥

౨ ఆపవీతాస్త్రీధావిధీయతేతాసాయఃస్థవిష్టోధాతునత్పురీషంభవతి యోమధ్యమస్తస్మాగ్ హితంయోనిష్టస్సప్రాణః॥

౩ తేజోసి తస్త్రీధావిధీయతే తస్యయస్థవిష్టోధాతుతదస్తిభవతి యోమధ్యమస్సమజ్జాయోనిష్టస్సవాక్ ॥ అన్నమయగ్ హిసామ్యమన ఆపోమయః ప్రాణస్తేజోమయీవాగితి॥ అని పాఠకంబడియున్నది.

ఇందుకు సానందోపాఖ్యానమరెదు వినుండు.

గీ॥ జవరంహ్నివలనజంతువుల్ భక్షింపఁ | బడినయన్నమంత్యభాగమగుచు | బక్ష్వమాచు బరగుఁబరికపురీషమై గర్భగోళమందుఘనవివేక॥

గీ॥ అన్నసారంబు మధ్యాంశమాయెమాంస | మందుసూక్ష్మంశమున మనంబాయెఁగాన | సన్నమయమని మనము ప్రభాతినొందె | నుదకసారంబు మాత్రమైయొప్పుచుండు ॥

గీ॥ అందుమధ్యాంశమున రత్నమాయెనాని । నూత్నభాగం
బుప్రాణంబు నువ్వుయట్లు । గాన బ్రాణంబు భువనాత్మ
కంబనంగ । మాన్యులెన్నడు రళిలనమ్మతముగాఁగ ।

అని యీప్రకారం పిండోత్పత్తిప్రకరణమందు వా
యబడియున్నది.

కరదాధము । అన్నమునూత్నాంశముమన । సెన్నగనీరంబు
ప్రాణమెరుగుముయీరెం । డెన్నడు గలియవొనాడే । నున్న
మదీయెరుక మాటనుగుణ సంపన్నాకలిముటయెరుకను
మి యంతకన్నా ॥ అని వాసియున్నారు యెరుకనఁగా
జీవంతని తాత్పర్యము.

ఇందుకు గీ॥ జ్ఞానాజ్ఞానముల కుపాశ్యయముబుద్ధి । తత్వాహం
కారానూనంతగాధ్యంబైన । యెఱుక, దానినిజీవుడనిచె
ప్పనుకొనుట । అని భిన్నులవారు శాంతివర్షమందు చెప్పి
యున్నారు.

సీ॥ అన్నరసమువలన నలబిందురసమాయె బిందురసమువలన
బీజమాయె ॥ అని వేరునయ వలికియున్నాఁడు.

శ్రీఅన్నాత్మరుమః సవావషపురుషోన్నరసమయః॥ అని తైత్తి
రియము ద్దోషించుచున్నది.

ఇట్లనేక ప్రమాణములచే మనస్సుఅన్నమయమని జీవు
డుదానికళయని పక్కాఁపఁబడియున్నది. కనుక అన్నరసమై
సవీర్యము మనోదూషమై జీవకళతో నమస్తప్రసంగమును

నాకషిణించి తదాకారముగాఁ బరిణమించి ప్రకాశించు చున్నదని యెఱుంగవలెను.

ప్ర॥ ఇచ్చట ద్రావకపుటద్దమునందున్న ద్రావకములో సుపర్ణజతతతామ్రలోహదులసారాంశముచేరి యెదుటిరూపములకునే వర్ణవైఖరులుండునో యావర్ణవైఖరులు నాకర్షించి తదాకారముగాఁ బరిణమింపజేసినట్లు మనోదర్పణమందున్న యన్నరసవీర్యమునకు జగద్రావములయొక్క రూపలావణ్యముల నాకర్షించి తదాకారముగాఁబరిణమించుటకు సామర్థ్యమెల్లైర్పడివదనిన; మనముభక్తీంచు పదార్థములు పంచభూతమయ జనితములుగావునఁ బంచభూతములకు వర్ణములుగలవు అవియెవ్వియన ॥

శ్లో॥ రక్తశ్వేతంఠధాకృష్ణం నీలవీతాదిశోభితం । తన్మత్రేవర్ణతం వనతజ్యోతి బ్రహ్మకేవలం ॥ అని రాజరాజేశ్వరీయోగశాస్త్రమునందీప్రకారము పంచభూతములకు వర్ణములు నిర్ణీతము గావింపబడియున్నవి. ఇవి యన్నసారంబగు వీర్యమందణగి మనస్థలమందుచేరి మనోరూపమై మనస్సు దృగ్విధులమూలమున పట్టుదలగాఁ జూచెడు రూపములను నాకర్షించును తదాకారముగా పరిణమించుచుండుననుట. ఇందుకు

క॥ మునుపుగహృదయాకాశము । గనపట్టుంజూపులగుచుఁ గన్నుల వెంటట । జనునదిమనమగుఁగావునఁ । గనఁదగునాకాశపంచ కలందుఁదగన్ ॥ అనియు

వ॥ ఇట్లు తచలోననంబులకుఁ గనుచూపుమేరుగోచరంబైన
హృదయాకాశంబునందుఁ గేవలనిరాకారంబైన గుణరహి
తాకాశంబు నిబిడనిహారనీరంధ్ర గాఢాంధకారంబైన వ
రాకాశంబు ప్రళయకాలప్రజ్వలజ్వాలాభీలతావానలాకా
శంబైన మహాకాశంబు వివిధ విచిత్రవితతాపరిమితద్యుతిభ
రితంబైన తత్త్వాకాశంబు ప్రచండమార్తాండమండల శత
కోటి ప్రభాభానురంబైన సూర్యాకాశంబును పంచాకాశం
బుల నవలోకింపవలయు మరియును ॥

అ॥ ఆంజనేయవిను । తదాకాశపంచక । మధ్యమమున వెలుగు
మహితకళల । చందమెల్లనీకు, ముందుగావినుపింతు । సంది
యములుమాని పొందువాని । అనిసీతారామాంజనేయ
మందువలుకఁబడియున్నది మరియు.

శు॥ అథాహ, యజ్ఞవల్క్య ఆదిత్య మండలపురుషంపప్రచ్ఛ
భగవన్నస్తర్ల యోగికిం బహుధోక్తమ్ । మయాతన్నజ్ఞాతం
తంబూహిమహ్యం । తదుహోవాచ । పంచభూతకారణం
తటితూటాఽతిథం తద్వచ్చతుపీతం । తస్మచ్ఛ్రేతత్వ
ప్రకాశోభవతి । సోఽతిగూఢావ్యక్తశ్చ । తద్జ్ఞానస్థవాఽ
ధియాధైవజ్ఞేయం । తద్బాహ్యైభ్యంతర్లక్ష్యం । తస్మచ్ఛ్రేణగ
ల్లీనం । తన్నాదబిందుకలాఽతీతమఖడ్గమణ్డలం । తస్యగుణ
నిర్గుణస్వరూపం । తద్వేత్తావిముక్తః । ఆదావహ్నిమణ్డలం ।
తదుపానిసూర్యమణ్డలం । తస్మచ్ఛ్రేణుథాచఽస్త్రీమండ్లం ।
తస్మచ్ఛ్రేణైభిర్బ్రహ్మశేఖోమణ్డలం । రద్విద్యుల్లేఖావచ్ఛు
క్లభాస్వరం । తదేవకామ్యుపేలక్షణం । లెర్దర్శనేత్రీయోద్భ

వ్యయః । ఆమాప్రీతివత్పుష్టిమాచేతి । నిమీలితదర్శన
 మమాదృష్టిః । ఆర్థోస్థిలితంప్రీతివత్ । నర్వోస్థిలసంపూర్ణ
 మాభవతి । తానుపూర్ణిమాభ్యాసఃకర్తవ్యః । తల్లక్ష్యంనా
 సాఽగ్నిం । తదాతామూలే గాఢతమోద్భవశ్యతే ।
 తదభ్యాసాదఖిణ్ణమణ్ణలాకారజ్యోతిర్ద్విత్యతే । తదేవసచ్చి
 ధానంస్తంబిహృథవతి । ఏవంసహజానన్దే యదామనోలీ
 య్యతే తదాశామ్యవీభవతి । తమేవభేదచరీమాహుః । తద
 భ్యాసాన్ననస్థైర్యం । తతోవాయుస్థైర్యం । తచ్చిన్నానిలదౌ
 తారకవద్భవశ్యతే । తతోవజ్రిదర్శణం । తతః పరిపూర్ణ
 చంద్రమణ్డలం । తతోసవరత్నప్రభామణ్డలం । తతోమధ్యా
 ఽహ్నర్కమణ్డలం । తతోవహ్నిశిఖామణ్డలం । క్రీమాద్భ
 వశ్యతే ॥ తదాపశ్చిమాభిముఖ ప్రకాశః । స్ఫటికభూమి
 బిందునాదకళాసక్షత్రీ ఖద్యోతదీపనేత్రీ సవరత్నాదిప్రభా
 దృశ్యైస్తే తదేవప్రణవల స్వరూపం । అని మణ్డలబ్రహ్మ
 ణోపనిషత్తుష్కకాణింశుచున్నది. ఇందుకు జ్ఞో । అస్తర్ల
 క్ష్యం బహిదృష్టి నిర్మమేషోనేత్రవవర్జితః । విశేషాశామ్య
 వీముద్ధానర్వతం త్రేషుగోపితః । అనియున్నది గనుక ఈ
 ప్రకారము పూర్ణలక్ష్యములో హృత్కుండరికమందు సమస్త
 దేవతారూపములను నైకుంఠాదిలోకములను సనేక తేజో
 రూపములను గాంచగలరని తాత్పర్యము గనుక దృఢపీ
 ర్యమనస్కులుగావలెననుట. ఇందుకు భారతశాంతిపర్వము
 వినుండు.

క॥ ఆచూపునుటిగిచిత్తం । జేచవింబోదు పోయనేనిమరులు
పన్ । గోచరమగు వెలిచవులం । బాచినలోచవినిలిచిప
రమాత్మగన్ ।

తా॥ చిత్తము, మీదజెప్పంబడిన, యంతర్నాడీగతినెఱిం
గెనేని మరియేవిషయమందు దగలదు. అట్లుదగిలినను ద్విభు
టనులభము. చిత్తమునకు భావ్యాపదార్థములయందతిమో
హమును నివారించితిమెనిలోన నిలచివరమాత్మనెరుంగఁగలదు.

క॥ ఆవిధముశుక్లగతిగను । భావమునకుఁగానిపట్టుపడదు విను
ము శు । క్లాకేశమునకల్పబ । మాహానము శుక్లమునకు
సఖలాంగకముల్ ।

తా॥ ఆత్మజెలుంగుట, శుక్లగతినెఱింగిన మానసమునకే
గాని కలఁగదు. శుక్లము (వీర్యము) మనస్సువలననే పంభవిం
శుచున్నది. శుక్లమునకు సర్వాంగములును నెలవు.

క॥ అరయఁగనంస్పర్శమునను । దిరుగుచువడుశుక్లమనుట తెర
గేనంక । ల్పరతింగలదేసోకినఁ । జరియుంపకుండంగవల
యు సకల్పంబుల్ ।

మోహమునకు హేతువగు స్త్రీదేహమునంటినమాత్రము
న వీర్యముచెలించుననుటస్వాయనూ? మనస్సునకభిప్రాయము
గలిగినమాత్రముననె మోహములేరెనా మోహజనకమగుప
స్తువులు తగిలినమాత్రముననె మనస్సులు చెలింపగూడదు.

గీ॥ అతిమునియింద్రదైవత్యమునిజనులకు బెలిపెనదిగారణ
ముగనిందియమనఁగఁబరఁగూజావె నృతీజులుపరమమెల్ల
ధాతువులకది వినువుత్తదానివిధము॥

తా॥ ఆవీర్యముదేవేంద్రునిదేవతగాగల పదాధిపతియై
తిమహాముని పలికెను. కావున నచానికిందియమనుపేరుగలి
గెను. శరీరమందలి మాంసాదులన్నిటిలోనది ముఖ్యముదాని
రీతి నెఱింగించెదవినుము.

అ॥ శుక్లమునీకుమనస్సు సూక్ష్మరూపముమనో బలమునిల్వరిం
పఁబక్వపుద్ధి. యోవుఁడరుణ వృద్ధులొపరజ్ఞానదో ర్మల్య
మూఢవికలభావులగుట॥

తా॥ శుక్లమునకుమానసమే సూక్ష్మరూపము మనస్సు
యొక్క వేగమునునహించుటకు బక్వమయినబుద్ధిగలవాడెనమ
ర్థదు. దుర్బలమైన బుద్ధినిగలవారు గావున వృద్ధులును జ్ఞానహీ
నులు గావున బాలురుమమనస్సునుంపజాలరు.

క॥ కావున శుక్లస్థితికిం గావించినయట్టి పుణ్యకర్మములకు నా

తేదితయమనియమాదుల । తోవసారనువలయు విషయ
దూరాత్మకుడై॥

తా॥ కావున శుక్లమును జెడనీయక నిలుపుటకై పెద్దలచేనాచరింప
బడిన యమనియమాదియోగమార్గముల నాశ్రయింపవలయు
ను. విషయములంజిక్కకూడదు.

క॥ అరయఁగవిషయములెంతయు । దూరంతములుచానియందుఁ
దొడరిన చేటుం । బొరయదురు దొడరుకున్నం । బరమప
దవియమ్మహానుభావులకునగున్ ।

తా॥ ఇంద్రియవిషయములు నెంతకాలమనుభవించిననుగ
డవదు. అభోగములుయందుఁదగిలి వర్తించినఁ జేటుగలదుగాని
గోరనిమహాపురుషుండుత్తమలోకంబులనుండగలడు.

క॥ జననముజరయునుమరణం । బునుమొదలగఁగలుగుదుఃఖ
ములులోకమునం । గనుఁగొనిబుధుండు మోక్షం । బునకు
ద్యోగించునియతిభూతహృదయుడై॥

గీ॥ వాఙ్మనఃకాయములుశౌచవంతములుగఁ । జేసికొని యవ
హంకారకీలకాంత । బుద్ధియై నిరవేక్షతఁబొందియఖల ।
భూతదయఁగల్గిమెలఁగంగబోధమొందు॥

క॥ మనసునువాక్కునుగాయం । బునియంత్రితములుగఁజేసి
పొందుదురుధనం । బునకైముచ్చులుదానిం । గనుఁగొనఁ
గావలదెమోక్షకాంక్షీకివత్స॥

గీ॥ బుద్ధిగొనిమనంబుపోనీకనిలిపిమ । నోనియుక్తినింద్రియముల
నాఁగి । విషయసమితి నెడలవిడిచినవానికి । ననిమిషులుప్ర
సన్నులగుదురసఖ॥

క॥ వినుజేవతాప్రసాదం । బుననిర్మలయోగతంత్రములుపనుప
డున । య్యనువుననిశ్చలమతిని । ల్పునదిశిధిలతాన్నపానను
భిత్తుండు॥

అనియుట్లుభీష్మాచార్యులవారు పలికియుండిరి. గనుక బుద్ధి
మంతులు హృత్పండరీక భూమిధ్యాయదులయందుంగల
చిత్త-భావిభూతులును దేవతారూపములును చక్కగా గాం
చి నేవించవలెననుట.

శ్లో॥ హృదయేకల్పయోగ్యోగీతస్మిన్ త్వర్వసుఖంలభేత్ ॥ అని
యుత్తరగీతపలుకుచున్నది. గనుక నమస్తములనఁగా వచ
రాచరప్రపంచమును హృత్పండరీక సుషుమ్నా నాడీంధ్రాం
తర్గతమై ప్రకాశించుచున్నదని యెఱుంగవలెను. ఇందుకు
శ్లో॥ ఇడాపింగళయోగ్మధ్యే నుషుమ్నా నూక్షురూపిణి సర్వం
ప్రతిష్ఠితం తస్మిన్ సర్వగం సర్వతోముఖం ॥ తస్మాదుధ్యక్ష
తా న్సర్వసామాగ్ని పరమేశ్వరాః । భూతాలోకాదితః
క్షేత్రానిముద్రావర్వతాశ్చిలాః । ద్వీపాశ్చనిమ్నగావేదా
శాస్త్రవిద్యాకలాక్షరాః । సర్వమంత్రీపురాణానిగుణానత్వై
దయోపిచ ॥ బీజంబీజాత్మకాస్తేషాంక్షేత్రీజ్ఞాప్రణవాయ
వః । నుషుమ్నాంతర్గతంవిశ్వం తస్మిన్ త్వర్వం ప్రతిష్ఠితం
అని యుత్తరగీతయు ఇందుకు

శ్లో॥ తస్యాం తేనుషిరగ్ నూక్షుంతస్మిన్ స్వర్వం ప్రతిష్ఠితం
తస్యమధ్యేమహానగ్ని ర్విశ్వాన్విశ్వేశ్వతోముఖః ॥ అని
నారాయణోపనిషత్తునువక్తాఁడెంచుచున్నది.

మత్తకోకిల ॥ కోటిసూర్యులు కోటి చంద్రులు కోటికోటి
తటిల్లరలో సూటిగా పరిపాటిగా నొక చోటనిల్చిపరితప
మై టివెల్లదగందికూటముమీతుచూడుముద్యశ్యమునన్ ।
దాటిమాయనుమాటిమాట్టిదాల్చి చేనటమీటెచున్ ॥

అని సీతారామాంజనేయము వక్కాణించుచున్నది.

సీ॥ వేదాంతమనుచుబ్రహ్మదులెందినవెల్లు నాదాంతసీమ
నుపడరువెల్లు । సాధుజనానంద సంపూర్ణమగువెల్లు బోధకు
నిలయమైపోనగువెల్లు । ద్విదశాబ్జమధ్యమందుదయమయినవె
లుంగు మిషున్న నాళంబుజొచ్చివెల్లు । చూడచూడగమహాశో
భితంబగువెల్లు నిఖిలజగంబులునిండివెల్లు । శతకోటిసారసహితు
లుమించినవెల్లు మేకుపుళిఖరంబుమీడివెల్లు । అట్టివెల్లును నెపుడు
బాహ్యంతరమున । తెలియనేర్పినయతడపోదేవుడనగ । మద
రిభువిపాల, మునిజనాహృదయలోల, వేణుగోపాల, భక్తసంతా
నసీలా । అని వేణుగోపాలశతక కారులువక్కాణించియున్నారు.
గనుక వచ్చటి దివ్యతేజోవిభవములను గనునొని తద్రూప
వంతులై ప్రకాశించవలెననుట. భావనావిశేషమువలన న
మస్తము పొందనొననుట. ఇందుకు

శ్రీ॥ శారాయణమనోయుంజన్ నారాయణమయోభవేత్ ।
హనుదేవమనోయుంజన్ । సర్వసిద్ధిమనాపుయాత్ । య
థాసంజ్ఞల్పయేద్యోగీ యోగయుక్తోజితేంద్రియః । తథా
తత్తదవాప్నోతి భావవవాత్మకారణమ్ ॥ అని యోగశిఖో
పనిషత్తు వక్కాణించుచున్నది గనుక నిర్మలనిశ్చలదిత్తవృ
త్తితో మనభూమధ్య హృత్పండ్రకాదులయందునుంగల
తేజోరూపములను శ్రీరంగాదిదివ్య తేత్రిములయందును
మనయింద్రియందుగల మనోహరములైన రామకృష్ణాదిప్ర
తిమారూపములను ధ్యానభావనచే నాకర్షించి తదాకార
ముగావరిణమించ నొనని యెటుంగవలెను. ఇందుకు దృఢ

వీర్యమునన్ముల కావలెననుట దృఢవీర్యులుకానియెడలఁ
దద్రావధాదులను బొందఁ జాలరనితాత్పర్యమువలయన
ఇచ్చట ద్రావకపుటద్దము ద్రావకమున్నప్పుడెదుట రూప
ముల నాకర్షించి ద్రావకబలములే నవ్వడెట్లాకర్షింపనేరదో
యిట్లనేమనమనమువీర్యబలము క్రమేయమున్నప్పుడు సర్వము
నాకర్షించి వీర్యబలము లేనప్పుడు నెదుటిరూపముల నాక
ర్షించనేరదని యెరుంగవలెను.

ఇదియునుంగాక ద్రావకపుటద్దము నాకర్షించినరూపములు
ద్రావకమందుండి ద్రావకముతుడిచివేసినప్పుడు దానితో
నెట్లుహరించుచున్నా యిట్లనే మనమనము నిరంతరము
భావించుచు నేవించుచుఁ దదాకారముగాఁ బరిణమించుచు
న్నరూపములు మనవీర్యవతనముకాఁగానె యావీర్యముతో
వందున్న రూపములు హరించిపోవునని యెఱుంగవలెను.
గతుక భగవద్వివ్య లీలావిగ్రహధారణలుచేయుయోగులకు
అనఁగాసగుణధ్యానపరులకు బ్రహ్మచర్య వ్రతము ముఖ్య
ముగానుండవలెను.

ఇంకొకటివినుండు మనమునిరంతరము నేవించుచు భావిం
చుచున్నరూపములు భావనకువచ్చుచుండగాఁ గొంతవీర్య
మువతనమై కొంతమనస్థలమందుండినని యందున్న రూప
ములు మృతవాప్తి ప్తిలేనిదై తెరలో బొమ్మలవలె లీలగాఁ
దోచుచుండును. అనఁగా రంగుచేఁజిత్రీకరింపబడుచున్న
కాలమందు రూపములు చిత్రీకరించుకాలమందు తుడిచిన
యెడల నేలాగున గోచరించునో యలాగేమనోదర్పణమం

ఈ సోపరించుననుట ఇది యనభవ రహస్యము. తారక యోగి స్మార్యంబమందు తటముగాఁ దెలియజేయునని యెఱుంగవలెను. తారకయోగము నీతారాజూంబనేయి నుందు వాఁ యొబడియన్నది. అందు చూచినప్పక్షము గాఁదెలియబడును.

గనుక!—క! తారకయోగముదెలియఁగ! నేరకవేదాంతవా క్యవికురంబముతే! సూరంకవాదించుచుండెడు! వారికి నూపం బుగలదెవాయుకుమారా! గనుక ధావయోగిలకు శ్రీసాంగ త్యముపనికిరాదనియనేకప్రమాణములుగలవు అందుకొన్నియుం దుఁవ్రాసెద!

శ్లో! పనంభాపిత్ శ్రీయంకాంచిపూర్వద్వష్టాంతకన్య శేత్ | రథాంతపజఃయేత్రాసం సంశ్యేల్లికరామిది | తా | బ్రహ్మతత్త్వమును బ్రహ్మదులను దెలియనిశ్చయించినపన్నాద ముద్ధావపరులు యెఱువంటిశ్రీతోనైకపంభాపింపఁదగదు. పూర్వము జాదికశ్రీనియనిదులొనర్పరింపఁదగదుశ్రీయయొక్క నమాచారము చెప్పకొకూడదు. విశేషముల చిత్రీయందువాఁ యబడినశ్రీనికూడాచూడకూడదు. అనితనస్మక్తిప్రకాశికతో నిద్యారణ్యస్వామి వ్రాసియున్నారు. గనుక బుద్ధియందులు శ్లో! సారీస్థనభరవాభీషికం దృష్ట్వామాగామోజువేళం | ఏత స్మాంసవసాదివికారం మనసినిదింఠయేవారం వారం | భజగో పాదం భజగోవిందం అని శంకరాచార్యులువాడును

శ్లో! భగాది కుచపర్యంతం సంవిద్ధివరకాణావం | ఏతరంతిపున వ్రతీతరంతినరకంధ్రువం | అనిసట్లురలంఛవలెననియవక్తూ తనగీత యుద్వోషించుచున్నది. యెందునన.

గీ॥ పొలలిదావవహ్ని పుకుహఃశాశ్వతుః॥

గరుఁగకుండరాదు కదిపెనేని ।

బ్రహ్మయోగఁగూతుఁబట్టకమానఁడు ।

వటునికిలిపోత్తు పలకువలదు । అని భాగవత నవమఃకం

ధమునందు నారదులదేబ్రలిపాదింపఁబడియ్యూడి. ఇందుకు

గీ॥ పరిహాసముభాషణములు । విరక్షణముతోనుగాఁగనిండ్యం

టులునుం । దరులయెడదీనికేముని । చొరదగల్గె నమననఁ

జొత్తురునుదరుల ।

క॥ విదుమాంసా స్తిమయంబని । పనిరాంగమునన్వివేక తైళ్ల

వమునఁగాం । చిననందుముదిదగులదా । పనికివాడివిక్కుడి

చాగిగుళిత్రా । అని భీష్మాచార్యులవారు కాంతివర్ణం

బునందు పలికియుండిరి. ఇందు నాడీకుద్దితనగా మనకు

మోహూనాడీకంధ్రమును కప్పితేయుచున్నది. విద్యాతెర

కళంకము హరించిపోవునని భీష్మాచార్యులవారు కాంతివ

ర్ణమునందు పలికియున్నారే. గనుక ఇటువంటిబ్రహ్మచర్య

వ్రతమహానుహినును మున్ను శ్రీకృష్ణులు ననకాదియో

గులు శ్రీతంబనయులువారు, భీష్ములు, విశ్వేశ్వరారుల

చక్కగా చెలిసియుండిరి. గనుక భ్యానయోగులు శ్రీ

సాంగత్యము నవ్వహేతునని దూరముగావిడచి భగవద్బ్రా

హ్మములను నదా నేవించుచు భావించుచు భ్యానించుచుండు

వలెను. కొండలు విగ్రహారాధన నిండితముగా నెంచెద

రు. వారికి నమాధానము ముందువ్రాయఁబడును. గనుక

సోదరులారా ! వినుండు. మనవూర్వులు బ్రహ్మచర్యభా

ధమును గన్పెట్టి మనకు వైశతంత్రములు, చింత్రములు,

యంత్రములు గల్పించి మంత్ర పునశ్చరణాదులయందు శ్రీసాంగత్యము దూరముజేసి సాత్త్వికాహారములను గ్రహించుచు బ్రహ్మచర్యవ్రతముగలవారై యొకమండలము లేక యర్థమండలము దీక్షగా నేతర విషయములను ఘనస్పృహనంతరంబు దైవచింతనతో నుండుడని కట్టుదిట్టముజేసియుండిరి. ఇందుచే మనకు దైవసాక్షాత్కారము గలిగి తద్రూపధారణ మనంబునకుఁ బ్రాప్తమౌటకన్యా యంబువలె పొందంబడి పాము తనపై కూసంబువిడిచినట్లు యామాంసకిండ తాదాత్మ్యమునువీడి మనము మంత్ర మూర్తులమై అనఁగా రామకృష్ణాదిరూపములను చాల్చుమని హరి తాత్పర్యము ఇందుకునందేహముండినయెడల శ్రీకృష్ణమూర్తి భక్తవర్గీయలలో ఇట్లుగాపలికియైవ్వారు. చూడుడు

శ్లో॥ అంతకాలేఽపి మామేవస్మరన్మృత్వాకలేబరమ్ । యోష్యే
యాతీవమద్భావం యోరివాస్త్వత్రీశంశయః । తా॥ ఏత
రుషుః మరణకాలమునందు నన్నేస్మరణజేయించునా
దై శరీరమును విడుచుచున్నాఁడో యాపురుషుఁడనమ్ను
జాంక్షుచున్నాఁడు ఇందుకు సంతకృతము నందే
హములేదు.

శ్లో॥ యిం యంజాపిస్మరన్ భావం త్యజత్వం తే కలేబరం । తంత
మేవైరికం తేయ సదాతద్భావభావితః । భా॥ ఓయికం
తేయ । పురుషులు, ఏయేదేవతలను నిర్మలచిత్తముతో
సంతకృతమునందు స్మరించుచు దేహములను విడుచుచు

హ్నో! వారు ఆయాదేవతల స్వరూపములను పొందుచున్నారు.

శ్లో! తస్మాత్సర్వేషు కాలేషు మామనుస్మరయ్యధ్వజ !
మయ్యర్చితమనోబుద్ధిర్మామైవ్యస్య శంకయః । తా !
గమకనీవు సమస్తకాలముయందు నన్నే చింతించుచు
య్యుద్ధముచేయుము. నాయందుఅచంచల మనోబుద్ధులను
ఁబిడితివేని నన్ను పొందగలవు. ఇందుకుపంచేనాములేదు.

శ్లో! అభ్యాసయోగయక్తేన చేతసానాన్యగామినా । పరమం
పురుషం దివ్యం యాతిపార్థానుచింతయన్ ॥ తా! ఓరుపా
ర్థ! ఎవ్వడైతే అభ్యాసయోగముతోఁగూడుకొని యితర
చింతలులేనిచునన్నుతో దివ్యరూపుడైన మహాపురుషుని
స్మరణఁజేయుచున్నాఁడో వాఁడు అపరమపురుషునినే పొం
దుచున్నాడి.

శ్లో! కవింపురాణమనుశా సితారమణోరణీయాంసమనుస్మరే
ద్యుః । సర్వస్యధాతారమచింత్యమాప మాదిత్యవర్గం తమసః
పరస్తాత్ । తా ! ఆమహాపురుషుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు, సమస్త
ప్రపంచమునకు శిక్షకుఁడు సూక్ష్మమైన యణుపుకంటె
సూక్ష్మరూపిసమస్తచరాచరములకు గర్భఫలదాయి, చిం
తింపనశిక్యమైన స్వరూపముగలవాఁడు అజ్ఞానలక్షణమైన
యంభకారమునకంటె పరుడు ॥

శ్లో! ప్రయాణకాలేషునసాచలేన భక్త్యా యక్తో యోగబలేన
చైవ । భృపూర్మధ్యప్రాణమావేశ్యనన్యక్ గతంపరం

పురుషముపైతిదివ్యం || తా | దేహావసావకాలమునందు, ఆ
చంచలమనస్సుతో భక్తివహించి, యోగజన్యమైన చిత్త
పై ర్యముతో, కనుబొమ్మల మధ్యస్థానమునందు ప్రాణ
వాయువులను ప్రవేశింపజేసి, పైనచెప్పిన పరమపురుషుని
ఎవ్వఁడు చింతించునో, అట్టియోగపురుషుడు దివ్యో
త్కృష్టమైన మహాపురుషుని పొందుచున్నాడు |
ఇట్లనే మఱియొక స్థలమందు పలికియున్నారు.

శ్లో | యాంతిదేవప్రతాదేవాః పితృయూతి పితృవృతాః |
భూతానియాంతిభూతేజాయాంతిమద్యాజినోపిమామ్ |
తా | ఇంద్రాదిదేవతలనుభక్తిశక్తితోభాపించువారు ఇం
ద్రాదిదేవతలను, పితృదేవతలను నాశ్రయించినవారు పితృ
దేవతలను, వినాయకాదిభూతగణములనుభాపించువారు
భూతగణములను, నన్ను భక్తశక్తివలతోసేవించువారున
న్నేపొందుచున్నారు. అని శ్రీకృష్ణమూర్తిఁవలచోట్ల
పలికియొంజిరి. గానమనస్సుయేయూహములనుభాపించు
ఁబొందునోఆయాహములనుపొందుచుండుననుట.

ఇందుకుమఖ్యమయిన జననమరణ రివాస్యమునుచక్క
గావినుండు

శ్లో | పంచయస్వీకృతిజ్జన్మతత్త్వాగోమరణంస్మృతమ్ | యద్భూ
యజేయతామోగీతజ్జన్మతతద్వచ్యతే | ప్రాణావసానన
మయేమనోయద్విషయేస్థితిమ్ | తేనదహితమాశ్రిత్యతజ్జ
న్మాభవతిధృవవీవిస్మృత్యచైకవిషయం గృహీతివిషయాం
తరమ్ | తదైవమరణంతస్యపునర్జన్మేతినిశ్చయః | ఇథందినేది
నేవేనజన్మప్రాప్తిశ్శరీరీణా | అసంఖ్యాతాతివిహితానిద్రా

విషయవిస్మృతిః । దైనందినోహిప్రోక్షయావాపనామాత్రీ
శేషవాక్ । సవీవపువరుత్థానహేతుజ్ఞాంతోరాప్తయే ।
కారణం చతదజ్ఞానుస్వాత్మజ్ఞనేననాశయ । ఏతజ్జన్మర
హస్యంతే హోక్తంనుతిమతాంవర । తత్త్వంచమరణశ్శా
పికిమన్యదిహపుచ్చసి ॥

తా॥ మనోవృత్తియందేదీయైననాకవిషయమును గ్రహించుట
జన్మప్రాప్తియనబడును, అవిషయమును విడుచు టెమర
ణమనబడును, మనమన నెప్పుడు దేనినితలంచునో అప్పుడతని
కదేజన్మము. ఈస్థూలదేహమరణకాలమున మనోగతవిష
యమేయనంతజన్మముగును. ఇట్లొకదినమునననేక విషయ
ములుజ్ఞాపికవచ్చితప్పిపోవుచు గానననేకజననమరణముల
య్యెనెవ్వవిషయవిస్మృతిరూపంబయిననిద్రోదైనందిన ప్రో
యంబనబడును, అప్పుడజ్ఞానప్రపంచమంతయు వాసనా
మాత్రీముగ నణగియుండుఁ గాననదియే మరలలేదిమే
ల్కొనుటకునుజన్మాంతరమునకును కారణంబగును. ఇట్టి
అనాద్యజ్ఞానవాసనాబీజం బుచు బ్రహ్మతైత్తికత్వదర్శనము
చేశ నాశనముచేయనదియాత్మంతికప్రోయంబను మోక్ష
మనఁదగును ఇట్లు జన్మరహస్యంబును వరణరహస్యం
బును జ్ఞానబాసిష్ఠమందు వసిష్ఠమహర్షి, శ్రీరామచంద్ర
లకుండె ప్రియుండిరి గావున క్రమముక్తి నపేక్షించు నగు
నోపాసభక్తులుగాక జన్మవివృత్తి నపేక్షించు నిర్గుణపాన
కులు సవికల్పకవృత్తివదలి నిర్వికల్పక సమాధిసభ్యసింపనే
లసివడి. అట్టి వారికి బ్రహ్మత్వసిద్ధికలుగుననుట. ఇందుకు
శ్లో॥ యంయంవాపిన్మరన్యావత్సంత్వంతే కరేబరమ్ । తేతమే

సతికాంతేయనదాతద్భావభావితః । తా । పైనుదహరించి
న ప్రకారము దేహమును విడుచునప్పుడు జీవుడే యేభావ
వములను తలచుచుండునో మరణాంతరము ఆయాభావనా
భావములను పొందునని యెఱుగవలెను. ఇందుకుజ్ఞాన
సంపన్నుండయిన భరతయోగిదేహవసానంబున జంకను
శ్మరించి జంకరూపమునుదాల్చినాడని శ్రీభాగవతమువ
క్కాణించుచున్నది. గనుక మనోవృత్తియే యేరూపము
లను భ్యానించుచుండునో ఆయాహాపలావణ్యములను పొం
దుననియెఱుగవలెను. మిగియు మనమస్సుయొక్క ఒక్కొక్క
సంకల్పమే వొక్కొక్క స్థైర్యగా నెంచవలెను అనగా ద్రా
వకపుటదములుగా నెంచవలెనుట సంకల్పమే జన్మకుకా
రమనిపైప్రమాణముల వలన తెలియవలెను. ఇందుకురొ
క్కదృష్టాంతములుకొన్ని వ్రాసెద.

శ్లో॥ చతుర్థేహి తతస్సాత్వా శుక్లమాల్యాంబరాశుది । ఇ
శ్చంతిథ ర్తనృశంపుత్రింవేశ్యేత్పురఃపరిం॥

శ్లో॥ పూర్వంవశ్యేద్భుక్తుస్సాతాయాద్యశంసరమంగనా । తా
ద్యశం జనయేత్పుత్రింభరారందర్యయెదరః॥

తా॥ స్త్రీయుతుమరియైనపిమ్మట నాలుగవదినమున స్నానము
జేసి తెల్లనిసస్త్రమును పువ్వులును ధరియించికుదిర్చు
తుకాలై పరిసమానుడగు పుత్రిని గోరుచున్నదై ముం
తుగ భర్తనుచూడవలయును. ఏలవనగా స్నానము చేసిన
తోడనేముందుగ నట్టిపురుషునిజూచునో వానినంటి పుత్రి
నికనుక కాబట్టిముందుగా పరిసమానునదిసరియనితా
త్పర్యము.

శ్లో! సంతోక్తా హురపత్నార్థం దంపత్యో సంగతిరహః । ఇచ్చే
తాయాదృశంపుత్రైంతద్రూపచరితాంశృతో । దింతయే
తాంజనవదాన్ తదాచారపరిచ్ఛదా ।

తా! స్త్రీపురుషులకు ఏకాంతమునందు సంగమము సంతానార్థ
మనిపెత్తురుషులు చెప్పెదరు. స్త్రీపురుషులు ఎటువంటి పు
త్తునిగోరెదరో వానివంటియావచారిత్రములను దేశముల
ను వానియాచారములను ధ్యానింపవలయును.

ఇట్లు స్వరచింతామణిలో స్త్రీలయొక్క ఋతుధర్మములు
వ్రాయుంబడియున్నవి.

కనుకనే మనపెద్దలు గృహస్థులయినవాడు కీర్తిదాస్థలముల
యందు స్త్రీపురుషులు దీవకాంతులగులిది కమ్యములయిన
రాజవిగ్రహములను భగవత్ప్రతిమలను నలంకరించి నిర్వై
ము నేవించుచుండుమని చెప్పియుండిరి. ఎందుకనగా మం
దరులైన పుత్రులను, పుత్రికలను కనుటకొరకును భక్తులు
స్వప్నమందు భగవద్రూపములను సాక్షాత్కారమును
బొందుటకును సాధనములుగా చెప్పియుండిరి.

ఇంకొక దృష్టాంతమును చూడుడు.

శ్రీవ్రేపంచమునందు గోన్ని దేశములలోన క్వకాలలయిం
బాడగుర్రముల నుంచి వాటియొక్క ఋతుకాలమెరిగి
వానియొద్దకు నుండరములైన మగగుర్రములను గోనివచ్చి
కూవఁగానవిసంతసించి కామాతురతచే నవయవములు క
దలించి ఏక్షించుచుండఁగా నక్వకాలులు వానిమనోరథ
ములను గుఱెరిగి వాటికన్నులకుగ్గండలు గట్టించర

గాదివెలచు మఱి వేరు యావలావణ్యములుగల గుర్రములను
వానితోఁగలిపినప్పుడు అవి మున్ను వీక్షించిన యావలావ
ణ్య గుర్రము లనెడు మనోభ్రాంతితో వాటి మనస్సు
రంజించి వానిమనోస్థానమందున్న శోణితముతక్కలదులతో
పైవాటిశుక్లములని గగ్గపాతమైయున్ను వీక్షించిన గుట్టము
లఁజాటిపిల్లలను పెట్టి చూపుచున్న సంగతి యెల్లరకు దెల్లంబై
యన్నది ఇట్లనే పృథ్వీభములనుఁజూచి గోవులు మంచిపిల్లల
నుఁబెట్టిననుట వాడుకగలదుగనుక మనోదృష్టియెట్లుండునో
యట్లనేయాపాకవణాగలిగివీర్యము ప్రకాశించుననిప్రీతి
పులు చక్కగానెరింగి మెలంగవలెను. ఇట్లెరింగినవారై దైవ
భావనలతో శ్రీహరి దివ్యచిహ్నములుగల రామకృష్ణ
ది ప్రమాదూపములను నేవించుచు భావించుచు బూజిం
చుచు తద్రూపములను మనోదర్శణముచే బొటాగ్రాపు
తీయుచు ప్రసన్నచిత్తముతోఁ జివానందులై యుండవలె
నని యభిలషించుచున్నాము.

(ఇందుకు విగ్రహారాధనలాభము వినుండు.)

గీ. యాపులేనినీకు యాధిగాయోగులు! యాపునిర్వినిత్యు దుది
రథక్తి! గొల్పియుండవారికోర్కెలనిచ్చెద! వేడులాగు
నాకువయఁబలుకు !

మః అని యుద్ధవ్రంధదీగిన నారాయణుండిట్లనియె. నేనుసర్వ
వర్ణములకు నమంబైన పూజనీకారంబెరింగించెద నాచరం.
మనంజేసియొక్కస్వయామియను బ్రామాన్యులయితాద

[illegible]

బలము ముఖ్యంబనియెను గనఁబడును. ఏర్వమునకు అన్నాది
 వదాధాములు నాధాంములై యున్నవి అందు సాత్వికాహార
 ములు ముఖ్యములై యున్నవి, అవి ఎవ్వియన-శ్లో॥ ఆయున్న
 త్వబలాహార్యముఖవీరి విసర్జనంపాస్తిస్థాస్థి రాహృ
 ద్వా ఆహారాసాత్వికప్రియః । తా । సత్వగుణవంతులు,
 రుక్మ క్షుమైస్త్రియ, నైయ్యతోగూడిస్త్రియ, చిరకా
 లస్థాయులైస్త్రియప్రియములైస్త్రియ, అయస్సు, సత్వము
 బలము, ఆహార్యము. వీరి వృద్ధిగరములైస్త్రి భోజనవదార్థ
 ములును ఇవ్వముతో నారగింతును ఇట్లు సేరజోగుణవంతులకు.
 తమోగుణలకు వారివారికి ప్రీతికరములైన యాహారములు
 పలుకవడియున్నవి, ఇందు సాత్వికవదాధాములు యోగులకు,
 సత్వంత సహకారులనియు తదితరవదాధాములన్నియు వి
 ఘ్నకారకములనియు యోగులకు నాహారాదినీమంబులు పలు
 కబడియున్నవి. అనికొన్ని యిక్కడ వ్రాసెద. శ్లో॥ అజాది
 మానసాధి తక్కికుభుద్ధకోల పిణ్యాకనాంగులకు నాధ్యమవ
 థ్యమాహుః । గోధూమశాలియ సశోభనసాత్వికాన్నము
 ద్దాది దివ్యముదకంచయమీద్ర పంథ్యమ్ । అనిహతప్రదీపికవ
 త్కాదేంచుచున్నది. ఇట్లు నెయోగికి భోజనవత్తు గూ
 జానుద్భోషించుచున్నది. శ్రు॥ యోగవిఘ్న కరాహారం
 వజ్రయద్యోగవిత్తమః । లవణంసహకం చామముష్ణరూష్ణం
 చక్షుకం కాకంజాతం రామకాది వహ్నిస్త్రిపథ సేవసంప్రా
 త్తన్నానో పవాసాదికాయక్షేణంశ్చవజ్రయేత్ । అభ్యాసకా
 లప్రథమం । తప్తక్షీరాజ్యభోజనం గోధూమముద్గళాల్యన్నం
 యోగసిద్ధికరంవిదుః । తతః పరంయథేచ్ఛంతు కళ్యాణస్యాద్వాయు

భారతేయదేవు భారతాద్వాయోసిద్ధితేజవలకుంభకః॥ గ
మకరసవంతములైనసాత్వికాహారములుగ్రహించుచునిర్మల
వీర్యులైనిత్యముభగవత్ప్రతిమారాధన యుమానసికారాధ
నయుఁజేయుచుమనోహరములైన రామృష్టాదిరూపములను
సేవింపుచుతదూప్రధారిణులవారై ప్రక శించవలెననుట
గమకఆహారనియమము ముఖ్యముగానుండవలెను, ఆహారని
యమములేనియెడలదిత్త నిర్మలతలేనివారైవీర్యపతనహేతు
లైపువలు గలిగిచిత్తశుభ్రంగా దుర్వృత్తులుగల వారైవీ
ర్యపతనచేతస్కలయ్యెడతని యెరుంగవలెను.

ఏలయిననునము భక్షించుపదార్థములలో ఉష్ణపదార్థా
ములనియ్యైత్య పదార్థములనియు, ఉష్ణశీతమితవ
దార్థములనియుసృష్టియందు సృజింపబడియున్నవి. అం
దువారివారితత్వమునుదెలిసికొని యందుకుగినపదార్థము
లనుమాత్రముచ్చుకొనవలెను ఎట్లన కారకశరీరులుచలువ
పదార్థములను, వాతశరీరులు ఉష్ణపదార్థములను సమశీ
తోష్ణులు మితవదార్థములనుగ్రహించవలెననుటఇందు
వలనభాతుప్రచురక్తముశుభ్రతగలవై శరీరమందుకాలుష్య
ములేనినిర్మలవీర్యముచక్కబడినందువలనమనోహరములై
శుభ్ర జేతోరూపములనునాకర్షించనొనరి యెరుంగవలెను.

గమకమునచేతక్షీపబడినలన్నాదిపదార్థములు పైజెప్పిన
ప్రకారము జనరవహీన చేపచవమైనందునసారాంశమువీర్యమై
ఆవీర్యముమనోస్థలమందుఁజేరిమనోరూపమైవెన్నవలెను, నాశికే
శఘ్నతమువలెను కర్పూరమువలెను, కాంతిపంతముకలిగియున్న
దనియెరుంగవలెను

గనుక నా కేరఘృతమును శీతచాతము ఘనీభవింపనేనినట్లు చలునవదాధాములు వీర్యమును ఘనీభవింపజేసి మనోస్థిరతఁజక్కజేయుచుండును. ఇదియుంగాక స్వప్నముగామంచినుంచి స్వప్నములను జనింపజేయుచుండుననుట.

రెండు-ఉష్ణపదార్థములు వీర్యమునుగలిగించి పాదరస చలనమువలె చిత్తచలముగలిగించి వీర్యపతనహేతువులునైవి శేషదుష్టస్వప్నములనుగలిగించుచుండుననుట.

మిశ్రితపదార్థములుసాధుగానుండి మంచిగాను చెడుగాను స్వప్నములనుగలిగించుచుండుననియెనుంగవలెను పదార్థవికారము మనోవికారమైవ్రకాశించుననితాత్పర్యము.

ఇందుకుగంజాయి మొదలైనపదార్థములుసాక్ష్యము. గనుక భగధ్యానపరులు సాక్ష్యాహారములతరచువుచ్చుకొనుచు స్త్రీసాంగత్యముత్యజించినయెడల దైవప్రసన్నతయు బ్రహ్మానందసుఖముబడయఁగలరని తాత్పర్యము.

శ్రీ! ఆదిమధ్యానసానేషుదుఃఖాపర్వమిదమయతః । స్త్రీంత్యక్త్వాజగన్త్యక్తంజగన్తక్త్వాసుఖభవేత్తు ।

అని మహావాక్యరత్నావళివక్కాణించుచున్నది.

కనుక స్త్రీసాంగత్యముధ్యానపరులకునష్టహేతువనిఅనఁగా యోగవిఘ్నకారణమని యెనుంగవలెను. ఇందుకు విశ్వామిత్రాదులెసాక్ష్యము. గనుక బుద్ధిమంతులుజాగ్రత్కలిగి మెలంగవలయును.

ఇందుకై కొందరికి సందేహముంకరించవచ్చును.

అనఁగామున్ను వ్రసిద్ధికెక్కియున్న ఋష్యాదులు, ఈకలియు గమందనాను దేవకివీధి సాదులుదర్శనత్తి యత్తులై సంతానముకొరకు క్రీడానినోదములుగలవారైయుండియు దైవసాక్షాత్కారము బరహ్మానందసుఖముపొందియున్నట్లు, దెలియవచ్చుచున్న దే స్త్రీసంగత్యుపార్జముగానప్తహేతువనిదైవసాక్షాత్కారముకలుగదనిమీరుచెప్పవచ్చునానినపైమహానీయులవలె వీరునుప్రవర్తించునకల స్త్రీసంభంధమున్నను నప్తములేదనుట, అట్టివారి ప్రవర్తనకొంచెము వినుండు.

గృహస్థ బ్రహ్మచర్యము-

స్త్రీసంభోగము లేకయుండుట మనస్సునందైనను స్త్రీలమీఁద గోరిక లేకయుండవలయును. భార్యకలవాడయ్యెనేని ఋతుకాలములయందు మాత్రమామెతోఁ గ్రీడించి తృప్తిబొందువాఁడు బ్రహ్మచారిగానే యెన్నఁబడును. దోషములు కాయకదోషములనియు, వాచికదోషమనియు, మానసికదోషమనియు, మూడువిధములు అందు కాయకము-అన్యస్త్రీని బ్రత్యక్షము గఁబొందుట కాయకదోషము; పైచెప్పినప్రకారము అన్యస్త్రీనిగోరుచు. నన్యస్త్రీలతోడి సంభాషణమునకు సంతోషించుచు, నారిపొందులభింపకపోయేనేయెట్లు సమకూడునని మిత్రులతోనాలోచించుచుండుట వాచికదోషము మానసికము-అన్యస్త్రీలను వలచి వారికొరకై మనసునఁబరితపించుచు నెవ్వరికందలియనీయక లోలోపలకృశించుచుండుటమూససి

కపోషము. తన భార్య కాక తక్కిన స్త్రీలందఱు తల్లులని ముదాను వారికుమాగుడనియు, దలంచుచు స్త్రీలమీదికోరిక తప్పించుకొనవలయును. ఋతుకాలము—బహిష్కృతది మొదలు పదునాఱునెనులు. అందఱు మోసగి నాలుగునెనులు. పదునొకండునది నెనును, బదుమూడెనది నెనును నిందితములు, అష్టమి, ఏకాదశి, చతుర్దశి, పూర్ణిమ అమావాస్య సంక్రాంతి, వ్రతదినములు సూత్యదినములును నిందితములు, కావున నీదినములయందు స్త్రీసంపర్కముకూడదు నునదీపమనిముద్దఱబెట్టుకున్నచో మూతికాలును. అట్టేస్య భార్యయైనను ఋతుకాలములయందుతప్ప తక్కినకాలములయందు స్త్రీసంభోగముకూడదు శ్రాద్ధమందుభుజించిన భ్రాహ్మణుడు తన భార్యకోరినను నాడుసంపర్కము చేయగూడదు. ఋతుస్నానముచేసిన మూడుదినములకుఁబలఁ గామాతురుఁడైయుండినను రమింపగూడదు. ఒకపక్షకయందుఁబవలించుటయును గూడదు. ప్రాతఃకాలముపగలు, అర్ధరాత్రీములయందును. సంధ్యాకాలములయందునురమింపగూడదు. దితిసంధ్యాకాలమున కశ్యపుని తోబలాత్కారము గరమింపహిరణ్యకశిపుఁడు హిరణ్యములు సంధ్యాకాలదోషముచే అతిక్రూరులైరి. కనుక సంధ్యాకాలమందుసంగమముకూడదు రాత్రీకాలమందుస్త్రీసంభోగముకూడును గాని పగటఁగూడదు. శుక్ర! ప్రాణావాపతేస్కంద నియేదివారత్యాసంయుజ్యస్తే బ్రహ్మచర్యమేవతద్య దాత్రాత్రత్యాసంయుజ్యస్తే ప్రశ్నోపనిషత్ అట్లుకానియెడ నాలుగవదినమునెఁగా స్నానదినమున

కమింపఁగా నిల్చినగర్భమందలి శిశువల్పాయువునుదరిద్ర
మునుబొందును. పదునొంకడవదినమున నిల్చినగర్భమధర్మ
మందిచ్చగలయాడశిశువును బొందును. పదమూడవదిన
ముననిల్చినగర్భముపవర్ణసంకరుబాలగు కూతురుకలుగును.
ఇదివిశ్వయము. ఉపరతివలన నిల్చినగర్భము స్త్రీయొక్క
యాకారచేష్టలుగల నవుంనకునిబొందును! లేకున్నఁబురు
ప చేష్టలుగల స్త్రీయైవనిలుచును. అటునూనములు మిగిలి
న గర్భిణిస్త్రీని రమింపఁగూడదు. ఈబ్రహ్మచర్యనియమ
మును నమిస్తమింపవారును జగదవలయును.

ఇవి గృహస్థబ్రహ్మచర్యవ్రతసీనుములు ఈప్రకారము
మున్నుఁజ్ఞిరామచంద్రుడు, పర్యవర్తుడు, హరిచ్చంద్రాదు
లుమనశోత్మువులు, శ్రీరామదాసు కపీర్దాసాదులుయెరిగి చ
క్కగానాచరించి నుందిమందిసంతాన్నమును పొందియుండిరి
ఏకపత్నిబ్రహ్మచర్య సీనుములులేనివారై అన్యదాదులవలె
మున్నుకొందరు కామరోగపీడితులై కృత్యాకృతవివేకహీనులై
లోకనిందుతులై చాలామంది గృధములయందు ప్రకటింపబ
యన్నారు వారిలో కొంతమంది నిందపొందుపరుచుచున్నాను
చక్కగాజూడుడు.

అహల్యై, ఇంద్రుడును; తిరోత్తమ్యై, నుందో
పగుండులును; మేనకయై, విశ్వామిత్రుడును; మాంధాతపు
త్రికలయై, హరియును; ప్రేమాచల్యై, కందుమహర్షి
యును; శర్మిష్ఠ్యై, యయాతియును; రఠీదేవియై, శంబరుం
డును; తారకయై, చంద్రుడును, శచీదేవియై, నపుషుడును

నీతాదేవుడై, రావణుండును ; కుశనాభవృక్షికలకై, నాయు
దేవుడు ; దోషదీక్ష, సైంధవీచకులును ; దమయంతికై,
దిక్పాళకలికాకుసుమను ; సత్యవక్తై, యుగ్రాయుధుడును ;
ఘోర్వక్తై, పుహరవుడును ; కైకకణు, దశధుడును ;
మనీషికై, యుతానపాదుడును ; ఋషివత్సలకై, అగ్ని
దేవుడును ; కైబ్యకయి, జానఘుడును ; చిత్రాంగికై,
కాజరాజురేంద్రుడును, ఇంకాపెక్కువనితలమొరకు పెక్కు
దుస్తుకానాంధులై చెడిపోయిరి.

హిందుస్థాని రాగం—సూపక తాళము.

మాయదాటనవరితిరనుయ, శీకృష్ణనీడు ।మాయ।

1 తోయహరి, తారనుజాది, తొలగనిమోహముజెంది,
కాయలేదశావమునను, భవ్యదివ్యముయినఃశు ।మాయ।

2 నాడుగొతమహాని, నారినంగమూననేగి, కీడునుందెనను
తపతియు శ్రీరాయఃగోపదాయ ।మాయ।

3 నారదుండుగోపికా, నారులదుభ్రముకలిగి, గోరగాను
శ్రీజన్మము, కూడనెత్తవలసివచ్చె ।మాయ।

4 రావణుండుమునుపుమహా, లక్ష్మీశీత నెగియుండికాను।
భావపరుండైతుదకు, భ్రంస మొందలేదనాథ ।మాయ।

5 ధరణీసుడైన నలుని, దారనుగాంచి చెరవదలచి, శివ
ముఖగిలితోయచచ్చె, శ్రీగోపాద్వానపోష ।మాయ।

6 ఇంకనెందరోబుధులు, నీరీతిచెడివిగాన, పొంకముతో
సిస్థాయిని, పాడగాంచుచుండుమయ్య ।మాయ।

శ్లో! దైవీహ్యేవాంగుణమయీ! మమమాయాదురత్వయా!
మామేవయేవోపద్యంతే! మాయామేతాంకరంతే! అని

శ్రీకృష్ణుని మాతృవలికి యుండుటచే నీవీ కారము బాధకు
 మే. కృష్ణుని స్వామిని పొంది తన బ్రహ్మచర్యము చక్క
 గా పాటించినాడు. సోకనులా రా? శ్రీబారగి నుండు
 శ్రీకృష్ణుని నుండు బ్రతుకునందు కీసువోభువును కాంచీ
 నగరమున బ్రాహ్మణ వేదకూదీస్వామియు చెప్పిన
 సుకేసు. కులమున బుద్ధివుత్తులవలె చక్క బహ్మ
 చర్య పఠింపు. ని తెలియబడు చున్నయది బ్రా
 హ్మణుని. లిస్యవగుగా నున్నాడు. కావున
 ముఖ్యస్వామి మొదలైనవారు. చతురాశ్రమ
 పరివర్తకులై అనగా, శ్రీ. బ్రహ్మచర్యరతి శ్వాతోగురు
 దేవాగ్ని పూజకా. భస్మి కావీన సంపన్న బ్రహ్మచారీచర్య
 అని గురుదేవాగ్ని పూజకులై బ్రహ్మచర్యముతో యో
 గసిద్ధి పొంది తదనంతరము తమపితృ దేవతల హింసమునకై
 గురువాజ్ఞవదసి గా క్షస్తధర్మమువలభించుచున్నవర్తనతో
 (అనగా బ్రహ్మయజ్ఞమును చెప్పినవిధిగా) నాచరించుచు
 ర్వకాలములవీకి పర్వము కాలముగ నెట్టిస్వదారతోరమి
 చుచునుందినంతానముగోరుచున్నవారై, శ్రీ. అవుతీన్య
 గతిర్నాస్తి అని । పంకపాపముడయిన అడ్డుకొరకు యీ
 ప్రకాము । మత్తకోకిల । ఓర్మి పాంజుధినిన్నవిం చెదనొక్క
 వుత్తునినగ్గగా । నీకయత్తుని విదుభక్తుని సేచభోగవిరక్తుని
 న్నాకునిచ్చితి వేనిదానమనఃపరియోజమురంజన । లోకనా
 యకభక్తసన్మునిలోకవాధినుభాకరా । అని సానందమూ
 సీంద్రులచారిత్రాద్రివరమశివుని గోరినట్టుమనమునుదైవమును,
 గోరుచు, నత్సంతాన్న పొందితకు వాతతిరిగివాపపస్థాశ్రమ

రులైపూర్వమునభ్యసించిన యోగమువరీక్షించుకొనిఅందు
పైయరిధర్మమునవలంబించి వరమవదము కరతలామలక
ముగానొందియుండిరి.

గమక అట్టివాసునదాబ్రహ్మచారులనియెనుంగవతను ఇం
దుకుప్రమాణములువినుండు.

క! కాంతిలనందరినామర । కాంతంబుగ బరిహరించుటదిమే
లొండే । పెంతయునిజభాగ్యావ్రత । పంతుష్టినిఁజెందబ్ర
హ్మచర్యంబయగుక । ఇందుకు.

జ! వదోవవాసియునదాబ్రహ్మచారియునమాంసభోజియువిఘ్న
నాశినుండుచు నన్మృతాశియునవ్యచ్ఛండును గావలయుఁద
త్వయాపంబులెట్టివనిన ।

సీ ఇరుప్రాద్దుగుడుచుక నెడ నెడఁగుడువకయుఁడునాతండు న
దోవవాసి । ఋతుకాలముననాత్మనరియందు రతిసల్పు భ
వ్యశీలుఁడునదాబ్రహ్మచారి । దేవప్రీతురిధిపూజా విధులంది
డిమిటిసంజాపురుషుఁడ మాంసభోజి । తనయట్లువచ్చివాకు
సుభుజంవభుజించునందిరాత్ముఁడువిఘ్ననాశినుండు । భృత్య
వర్గంబులుగుడిదివవిదవఁగుడుచు । నాతఁడుదమ్మతాశిదివసం
బునందునిదుర । బోనిపుణ్యుఁడవ్యచ్ఛుఁడిపాలములగును ।
హాధికప్రకములుదేహబాధకములు ।

అని కాంతివర్వతమునందు పంచశిఖనిచేవలుకంబడియు
న్నవి. గావున శ్లో! విప్రార్థేషుధనందత్వం స్వదారేషుత
యవ్యసం । స్వాదుకార్యహతప్రాగోహ్యం తేవశ్మరిమాథ
వం । అని పాండవగీత వక్కాణించుచున్నది.

కనుక వివాహితులు (అనగా ధర్మపత్నీయులు)పై జే-
 ప్పిన ప్రకారమునంచరించునడల వీర్యనష్టమంతగానుండ
 నేరదనియునందుచేదృఢవీర్యులై జనకాదులవలె బ్రహ్మ
 సందసుఖము పొందఁగలరనియు మనపూర్వులు నాలుగా
 శ్రమములు కల్పించిమన వీర్యలాభమును జెడకుండనిహవ
 రములకు సమగూఢ్యముగా నడిపించియుండిరి. అదియెరింగి
 వామదేవాదిమహానుభావులు మనోబలమునకు తగినసాత్వి
 కాహారములు గ్రహించుచు దృఢవీర్యులై మనోహరము
 లైన రామకృష్ణాదిరూపములను మనస్సుచేనాకషికంచుచు
 హృత్పుండరీకమందుసేవించుచుండిరి. గృహస్థబ్రహ్మచ
 ర్యమునందు ఇంకొకబ్రహ్మచర్యము అనగా వజ్రోలి అ
 మరోలి సహజోలి యనుయోగములు స్త్రీపురుషులు కలసి
 చేయునవియై యున్నవి. యథార్థరేతస్థ బ్రహ్మచర్యవిధి
 యుచేరినవియైయున్నవి. వాటిని శ్రీకృష్ణపరమార్థ గౌ
 ప్పఋషీశ్వరులగు ప్రచ్ఛన్నగోపికలద్వారాచూపియుండిరి.
 బారీవలెపూర్ణప్రజ్ఞాన వైరాగ్యవంతులున్నచో వాయుధా
 రణనిశ్చల చిత్తవృత్తియుగలవారై పైయోగములను వ్య
 దారులతోచేయవచ్చుననుట ఈయోగములు శ్రీయాదేశం
 కరులు పరకాయప్రవేశముజేసి అనగా అమరకకభూపాలుని
 జేహములోప్రవేశించి వానిపెద్దభార్యవలన కళాకామ్రము
 ను సమగ్రముగా గ్రహించి యామెకు పరలోకసాధన
 మైన ఋషాప్రజోలియోగములనుకూడాజెప్పి రాజదేహము
 ద్వారాయామెతో రమించి యథార్థరేతస్కులయి మించి
 గావిడుదలై పవిత్రమయిన తనపూర్వపుయతి జేహమును ధ

రిందినవారై మహాయతీశ్వరులయి ప్రకాశించియుండిరి. ఇది పరమరహస్యము అందరికిని దెలియనిది. ఇట్టిబ్రహ్మచర్యవిధులు శ్రీకృష్ణదేవులుకనిపెట్టియక్కడ విద్యుక్తమోనక్కడక్కడ నదిచక్కగా నడిపించినవారై భిక్షుదులచేతను ననకాదులచేతను శ్రీకృష్ణపరమాత్మయోగయోగీశ్వరులనియు, అనాదిబ్రహ్మచారులనియు, యుస్థలిత బ్రహ్మచారులనియు, టైటిలుబొంది గ్రంథములయందు ప్రకాశించియుండిరి.

ఓంతత్వం.

శ్రీగురుభ్యానమః

శ్రీకృష్ణమూర్తివారి యనాది బ్రహ్మచారిత్వము యుస్థలిత బ్రహ్మచర్యవిమర్శనము చూడుడు.

అత్యులారా! ఇది యగేమాదియోగసిద్ధులు నొనంగు చక్కనివిషయము.

అగేమాదియోగసిద్ధులనగా అనుప్రమాణమైనప్రాణులయందనుప్రమాణులైయుండుట అగేమ. బ్రహ్మ, విష్ణు, శుద్ధ, మహేశ్వర, సదాశివ, మాయాండంబులకంటె పెద్దవాడగుట మహిమ. బహ్మాండముకంటె భారమైయుండుట గరిమ. మేరువువంటి బరువుకలిగియుండి దూదియొక్క భేదమువలె తేలికయైయుండుట లఘిమ. ఇష్టపదార్థముల లభింపఁ జేసికొనుట ప్రాప్తి గగన గమనాదిసిద్ధిప్రాప్త్యామ్యము. సూర్య చంద్ర మహేంద్ర ఉపేంద్ర ప్రముఖ దేవ

తలను కార్యములయందు నియమించుట ఈశత్వము. సకలజంతువుల వశముఁజేసికొట వశిత్వము. ఇవికలుగుననుట.

ఈలోకమునందు శ్రీకృష్ణమూర్తి వారనాదిబ్రహ్మచారులనియు, అష్టలితబ్రహ్మచారులనియు, ప్రసిద్ధియున్నందున వాటినిజమెఱుంగక యనేకులనేక విధములుగా వాడుచుండుటచే నిజమైన వాని తాత్పర్య మిందు వ్రాయుచున్నాను. సజ్జనులయినవారు నాయభిప్రాయమును జక్కఁగావిమర్శింతురుకాక.

శ్రీ! బ్రహ్మభావేమనశ్చారం బ్రహ్మచర్యం పరంతపః

అని గీతారహస్యములో చెప్పియున్న ప్రకారము శ్రీకృష్ణమూర్తివారుతన యథార్థస్వరూపంబైన సచ్చిదానందపరబ్రహ్మమునందు మనస్సు నిల్పి సదాబ్రహ్మమునందే మనస్సును సంఛరింప జేయువారుగనుక ననాదిబ్రహ్మచారు లని పెద్దలచే బ్రసిద్ధిగాంచియుండిరి.

2. ఇంక నష్టలితబ్రహ్మచర్యమనఁగా స్థలనమనగా జాటుట, అష్టలనమనఁగా జాఱుకుండుట. అనగా మనస్సుస్వస్వరూపంబయిన బ్రహ్మస్వరూపమునుండి జాఱి ప్రపంచాభీముఖమయి మనవలె ప్రవర్తించుట. అట్లు బ్రహ్మమునుండి చిత్తస్థలనము లేనివారుగనుక శ్రీకృష్ణమూర్తివా రష్టలితబ్రహ్మచారు లని ఫలి యున్నాడు. కనుక శ్రీకృష్ణాదుల చిత్తస్వత్తి,

శ్లో! నిమిషం నిమిషార్థంవాప్నోతింబ్రహ్మమయీంచినా!
తథాత్మిన్యంతిబ్రహ్మజ్ఞా న్సనకాచ్యామృతాదయః॥

అని శంకరయతీంద్రాదులచే వక్కాణింపఁ బడియున్నది. బ్రహ్మచార్యమేము భామలంటామని బహుగర్వపడుదురేవోరాదు! ఆత్మకంటేనన్య మేమియెఱుగకున్న! నది బ్రహ్మచర్యమేవోరాదు! అనిస్త్రీలు వశిష్టవాక్యములు పాడుచుండిరి.

మఱియు, శ్రీ భాగవతమునందు, శరత్కాలగలుగజెన్నుఁ దిండియిష్టలనంబునేయక గోపికలతోడ రమించె, నని చెప్పియుండుటవలన ఇంద్రియశబ్దము వీర్యవరముగానుఁ మనఃవరముగాను జెప్పవలసియున్నది. ఇందు ముందు మనఃవరముగా విచారితము. మనఃవర మెట్లనగా :—

1. శ్లో! ఇంద్రియాణామనశ్చాస్తి | అని భగవద్వాక్యము.

2. శ్లో! ఇంద్రియాణామనోనాథ! అనిహతప్రదీపిక.

గీ! మఱియు సర్వేంద్రియమునకు మనసురాజు!

అని సదానందయోగి వచనము ఉండుటచే నిచ్చట శ్రీవృతమంబైన మనసేంద్రియమును శ్రీకృష్ణమూర్తివాడు పైచెప్పిన ప్రకారము స్వస్వరూపం బైన బ్రహ్మమునుండి జాతనయకుండ నాట్యరంగమునందు పటవేషునివలె గోపికా బృంధముతోఁ గీడించినారని యభీప్రాయము. ఇందులకు లోకమునందు మనోనిగ్రహమనియు, ఇంద్రియనిగ్రహమనియుఁ దెలుపువాక్యము లొకేపదార్థమునకర్థమని, అనఁగా మనఃవరమని

వలుతావులయందు గ్రంథకర్తలచే వ్రాయబడియున్నది. కనుక నిక్కడ శ్రీకృష్ణుల చిత్తిము స్వస్వరూపంబైన పరబ్రహ్మయత్తచిత్తమని తేలుచున్నది.

2 ఇంక నిందియశబ్దము వీర్యపరముఁజేసి నిలుపుటెట్లన్న వినుండు.

గీ. అతిముని యంత్రదైవత్యమని జనులకు

దేలిపె నదికారణముగ నిందియమనంగ

బరగుజూపె నృబీజంబు పరమమెల్ల

ధాతువులకది విచిత్రపు దానివిధము.

అని శాంతపర్వము పలుకుచున్నది. కనుకనే శ్రీకృష్ణులు మహాయోగనిపు బలయి యోగశిఖోపనిషత్తు, యోగచూడామణ్యపనిషత్తు, ధ్యాననిరూపనిషత్తు మొదలైనవానియందును, హరిప్రదీపికాదు ముందు చెప్పియున్న వజ్రోలి, అమరోలి, మొదలయోగములు గోకలద్వారా చూపియున్నారని శ్రీధరులు శ్రీభాగవతవ్యాఖ్యానమునందు చెప్పియున్నారు. ఏలయన, ఈయోగములు స్త్రీపురుషులు క్రిడానందముతోఁగూడి, చేయునవియైయున్నవి. ఎట్లనఁ—

శ్లో॥ యోనిమధ్యేమహాక్షేత్రే జపాబంధూకసన్నిధం ।
రజోవసతి జంభూనాం దేవితత్త్వం సమాహితం । రజసాశేఠ
సోయోగ దాజయోగఃకృష్ణాః । ఆణిమాదిపదంప్రావృతా

సతేరాజయోగతః । అనియోగశిఖోపనిషత్తు వక్కాణించుచున్నది.

కనుక, ఈరాజయోగరహస్యము చక్కగఁ తెలిసి కీడించి నారని యెఱుంగవలెను. అదెట్లునఁగా:—

శు॥ బిందుక్షరతినోయస్య కామిన్యాలింగితస్యచ యావద్బిందుస్థితోదేహేతావన్మృత్యుభయంకుః ॥ యావద్బద్ధానభోముద్రాతావద్బిందుర్నగచ్ఛతి ॥ గతితోపి యథాబిందు స్సంపాప్తిప్రేయోనిమండలె । ఏజత్యుర్భవంహతాచ్ఛక్త్యా నిబద్ధోయోనిముద్రాయ । సపవద్వివిభోబిందుఃసాండరోహితస్తథా । సాండరంశుక్లమిత్యాహుర్లోహితాఖ్యం మహారజః । ఐదుమతుమసంకాశం యోనిస్థానేస్థితంరజః । శిశ్నస్థానే వసేద్బిందు స, యోరైశ్యం సుదర్లభం । బిందుశ్చిప్తారజశక్తిర్బిందుకందూరజోరవిః । ఉభయోస్సంగమానేనప్రాప్యతే పరమంచపుః । వాయుగాశక్తిజ్జాతేన ప్రేరితంభేయదారజః । రపినైకస్వీమామూతిభవేద్దివ్యవపుస్తథా । శుక్లంచంద్రేణసంయుక్తం । రజస్సూర్యసమన్వితం । ద్వయోస్సమరసీభావం యోజనాతి సయోగవిత్ । అని ధ్యానబిందుపనిషత్తు వక్కాణించుచున్నది. ఇట్లుగానే యోగచూడామ్యుపనిషత్తును సుగ్రోపించుచున్నది.

శు॥ సర్వస్యక్షీయలేబిందుః కామిన్యాలింగితస్యచ । యావద్బిందుస్థితోదేహేతావన్మృత్యుభయంకుః । యావద్బ

ధానభోముదా తానద్భిందుగచ్ఛతి । జ్వలితోపియథాబిం
 దుస్సంపాప్యశ్చహతాశనం । జ్జతూర్ధ్వంగతేశ్చక్త్యానిరు
 ధ్ధోయోనిముద్రయా । సపునద్విద్దివిధోబిందుఃపాండరోహి
 తస్తథా । పాండరంశుక్లమిత్యాహుర్గోహితాఖ్యంమహారజః
 సింధూరవ్యాశ్రసంకాశం । రవిస్థానస్థితంరజః । శనిస్థానస్థితంశు
 క్లంతయోరెక్యంసుదుర్లభం । బిందుబ్రహ్మరజశ్యక్తి బిందురిం
 దూరజోరవిః । ఉభయో సంగమాదేవప్రాప్యతేవరమంపదమ్ ।
 వాయునాశక్తి జాతేన సేవితంచయథారజః । యాతిబిందుస్స
 దైకత్వంభవేద్దివ్యవపుష్పథా । శుక్లంచంద్రేణసంయుక్తం । రజ
 స్సూర్యేణసంగతం । తయోస్సమరణైకత్వంయోజానాతినయో
 గవిత్ । అని చక్ర గావాయబషియున్నది. యావద్భద్రానభో
 ముదా॥ అనేదానికితా॥ (భద్రానభముఃప్రభేచకీముద్రాయనుట)

ఇందు రహస్యార్థము శ్రీహరపత్రిపికలోవిరళించియు
 న్నాడు. అందు చూడవలెను. గ్రంథవిస్తరభీతిచేసిందు పొందు
 పరచలేదు.

మరియు యీజోలి యోగసాధనములు హరపత్రిపిక
 కలో నాత్మారామముగ్గిందులచే బరమపవిత్రమయినవనియు,
 సుఖితరమయినవనియు ఇహపరలోకముక్తులకు సాధనమయినవ
 నియు, శ్రీపురుషులభ్యసించుటకును వనోదార్థ్యమునకును
 అభ్యసించుటకు సులభ సాధనమయినవనియు, మనోహరమయిన

వయిశ్యంగారభూయిష్టమయియానందదాయకమయినవయియు
 న్నవని వ్రాశియుంసిరి, శ్రీశృష్టమూర్తి వాగ్మయోగములు
 శ్రీసాందీపమహర్షివలన దెలిసినవారై వాటిని తానుమాత్రమే
 యాచరణకు తెచ్చినవారై శరత్కాలరాత్రులయందు బృందా
 వనమందుగోపికారమణులతో యీవిధముగా శ్లో॥ అంగనామం
 గనామంతరమాధవం, మాధవం మాధవంవాంతరై నంగనా ।
 ఇథమాకల్పితై మండలై మధ్యగోపంవ్యగోపే ఖనాదేవకీనందనః॥
 అని పోచుచు గోపికలును తానును రాచక్రీడావిరోధముగావించి
 యుంసిరి. అనగా గోపికలు పోచుచు బుష్పాదులు కృష్ణులు
 బోధానంద గోవిందయోగయోగీంద్రులుగావున ఈఉధ గూర్మ
 లు యీవజ్రోజ్జ్వలియోగములచే ఊర్ధ్వరేతస్కుబ్దహృచర్య
 మునుజూపుచు యశిమాదిస్థిసాధనములు అనేకములు లోక
 మునకు ప్రచిందించుచున్నారు. ఇందుకు శ్రీభాగవత దశమస్కం
 ధమునందుచూపడు. రాచక్రీడావర్ణనములో (శరత్కాలంబున
 వెన్నుండిందియస్కులనంబునేయక గోపికలతోరమింపె) నని
 శ్రీపోతరాజుగారు వ్రాసియున్నారు. ఇదియందరకు సాధ్యమ
 యిచదికాదు. వారు యోగయోగీశ్వరులుగావున పరశ్రీమైలుగా
 నున్న గోపికలతో వజ్రోజ్జ్వలియోగసాధనములచే క్రీడించుచు
 ఊర్ధ్వరేతస్కులై శాస్త్రసమ్మతమయిన వజ్రోజ్జ్వలి బహ్మచర్య
 మును కనవచ్చియుంసిరి. యీసంగతి యంగమహాశ్రమ తెలియక
 కొందరు అధునికనవ గాగరీకులు శ్రీశృష్టాదులు జూరుడనియు

ధర్మవిరుద్ధముగా నడిచినారనియు పోఖరియని నుడువుచున్నారు. వారిపూహలు తప్పలనుట. ఇంక స్వస్త్రిలుగానున్న శ్రీసుక్తి గ్యాదులయందు వీర్యస్కలగానంద రతి సత్త్వికవారై పృథ్వీముడు ముదలయిన పుత్రసంతతి గలవాడై (అపుత్రస్య గతిర్హస్తి) అనే లోకవిరుద్ధవాక్యమునకు లోబడనివారై గృహ ప్ర బ్రహ్మచర్యముతో కీడించినారనుట. కనుకనే బ్రహ్మవేత్తలలో బ్రహ్మచర్యవిధులలో శ్రీకృష్ణమూర్తి వారు అగ్రగణ్యులనియు యచ్చలిః బ్రహ్మచారుని టైటలుపొందియున్నారు. కనుకనే శ్లో॥ కృష్ణాభోగీశుకస్త్రాగ్రీన్యవౌజనకరాఘవా! వసిష్ఠ కర్మనిరతిః పంచైతెజ్ఞానసత్తమాః! అని పెద్దలు పలికియుండిరి.

ఇంక వజ్రో శివరమార్గ రహస్యమువినుండు.

పాతపాపినిక.

శ్లో॥ స్వేచ్ఛయా చర్చిషూనోపి! యోగోక్త్యన్నియమైర్వినా!

వజ్రో శివయోగివాతే నయోగీసిద్ధిభాజనమ్!

తా॥ ఎవడు (వలభ్యాసి) వజ్రో శిముద్రికు విశేషముగా న్వాసుభవముచేరి దెలియుచున్నాడో, ఆయోగియోగశాస్త్రమునందు చెప్పబడిన బ్రహ్మచర్యాది నియమములు లేక స్వేచ్ఛగానుండినను ఆగిమిదిస్థిరులకు పాతుకొను. (ఆగిమాద్యష్టైశ్చ ర్యములు గలవాడగుచున్నాడు) ఇందుకు శ్రీకృష్ణదేవుండ

గొప్పసాక్షాత్తులు. తదితరులకు చెప్పుటకు వీలులేదనుట.

ఇంక వజ్రోలిసాధనవస్తువులు వినుండు. హతపరిధివిక !
శ్లో! తత్రావస్థాద్వయం వత్సేదుర్లభం యన్యకన్యచిత్ । క్షీరం
చైకం ద్వితీయం తునారీచవశవర్తిన్ ।

తా! వజ్రోలి అభ్యాసమునందు ఉపయుక్తి వైశ్ణవ రెండు
వస్తువులును చెప్పుచున్నాడను. అవి (ధనము లేనివానికి దుర్ల
భములు) అవి యేవనగా ఒకటితాగుట కొరకుపాలు, మఱొ
కటి స్వాధీనముగల స్త్రీ. అనివ్రాసియున్నాడు. ఇచ్చట స్వాధీన
ముగల స్త్రీయనుటచే యోగనిష్ఠుగల న్యదారని తాత్పర్యము.
రెండు దొరికినయెడల పవిత్రమయిన భోగిష్ఠి స్త్రీ యనుట—
శ్వేచ్ఛగావర్తించు స్త్రీలు పనికిరారుట—

సానులారా! కొందరు తెలియక స్త్రీల రహస్య
ప్రదేశమును బండబూతుగా నెంచుచున్నారు. అట్లెంచుట
తప్పు. అది పరమగుహ్యమున గోప్యస్థానమనియు ముదచ్చ
స్థానమనియు, దానిని పవిత్రముగా మంచత్కరించును, మంచి
మంచి దుకూలాంబరములచే అన్భరనాదులు చేయుచుండవ
లెననియు, అది ఇంద్రియవిషయముచే పాలింపబడచు అనందవిష
యముగలదై యుష్మదనియు, అందు పరమశేషముగల అన
గా చంద్రిసూర్య దేవతాత్మకములై శివశక్తి యుక్తములై శుక్ల
రదన్ముగ పరిధలునివసించుచు పరివహించుచున్నవియె యున్నవ

నియు పైన చెప్పిన ప్రకారము అంతర్బాహ్యములయందు అణి
మాదులను చక్కని సంతానాదులను నిచ్చునవియైయున్నవని
యు వాటియందు తనగా బిందురజస్సులయందు సమస్త దేవతలు
నమస్త మైనస్వర్గాదిలోకములు సమస్త ధర్మాధర్మములు గలవనియు
అస్థానమును పరమగోప్యమైన వేదికగా నెంచవలసినదని హరప్రదీ
పిక ఛాంక గాఢములు పలుకుచున్నవి. యెట్లన

శుక్ర | యోషావాన గౌతమాగ్నితస్యా ఉపస్తవపనమిద్య
దుపమస్త్రీయతే | సధూమోయోనిరర్చిర్యదస్తః కరోతి తేజా
రాసద్వావిస్ఫులిజాః | అస్మిన్నే తస్యైసక్నా దేవారేతోజవ్యతి
తస్యాఅహుతేర్గర్భస్సమృద్ధతి | అని ఛాంకోగ్యం పలుకుచున్నది.

ఇంక నజోశీ పరమార్థరహస్యము విచుండు.

శ్లో || కరణీ వివర్తితా భ్యా నజోశీ శక్తిచాంబనం | ఏత
ద్విముద్భావశకం జరామరణనర్జితం | బీజంచ పౌరుషంప్రకృతం
రజశ్చ ప్రతీసముచ్చనం | అనయోర్బాహ్య యోగేన సృష్టిః
సంజాయతేరృణం | యథాభ్యం తిరయోగస్సాస్య తదాయో
గీగీయతే | బిందుశ్చింతన మయంప్రకృతం రజఃసూర్యమయంత
థా | అనయోస్సంగిమో దేవజాయతే పరమంపదమ్ | స్వర్గదో
మోషిదోబిందుః ధర్మదోధర్మః ప్రథా | తస్మధ్యే దేవరాస్స
త్వాః తిష్ఠంతే సూక్తిరూపతః | అని ఆత్మగామ మునీంద్రుల
వారు వ్రోసింపియుండుట. మరియు,

శ్లో॥ సబిందుస్తద్రజశ్చైవ ఏకభూయ స్వనేహశా ।
 ఎజోశ్యభ్యాసయోగేన సర్వసిద్ధిం ప్రయచ్ఛతి॥ శ్లో॥ రక్షేదా
 కుంచనాదూర్ధ్వాయూరజః సాహియోగినీ । అతీతానాగతావే
 త్రిభేదరీచానవేద్యవం॥ శ్లో॥ కేహసిద్ధింభంజితేచ వజ్రోశ్యభ్యా
 సయోగజః । ఆయంఘణ్యకర్మయోగోభోగేభుక్తే విముక్తిదః॥

అని ఆమృతసిద్ధిలో పలికియున్నాడు. కనుక ఈప్రకా
 రము శ్రీకృష్ణమూర్తి వారి చరిత్రనిన్నియు పరపవిత్రములై
 శాస్త్రసమ్మతముగాను లోకులకు మనోహరములుగాను నున్న
 జని యెరుంగవలెను.

యీబిందుధారణ రాజయోగమును దెలిపి స్త్రీపురు
 షులు మహాయోగ పురుషులనియు యోగినినియు బహు పు
 ణ్యాత్ములనియు, అట్టివారు మున్నగులరనియు సర్వమంగమందు
 అర్హుడనియు నెంచవలసియున్నది.

బిందుధారణ ఎజో శ్చయోగమహిమం విచారయత్,

శ్లో॥ అతిమానుష చేష్టాదిదా సామర్థ్యమున్నవేన్ ।
 నక్షర్యయేచ్ఛ సామర్థ్యోర్భంజిత్యం సిరం । స్వల్పంవా బహు
 వాదుఃఖం యోగీనస్యథతేకథా । అల్పమూత్రో ఘోషశ్చ స్వ
 ల్పనిద్రీశ్చ జాయతే । లీలవై దూషికాలాం స్వేదదుర్గంధ
 తాననే । ఏతాని సర్వథా నిస్యచజాయంతే విశిష్టరం । తోధి
 కతరాభ్యాసాన్బలమున్నవ్యతేబహు । ఏకభూచరసిద్ధసాస్యిద్భ్యా

భూచరాణాం జయేత్తమః , వ్యాఘ్రే వాశరభోవాపి గజోగ
 వయ ఏవవా . సింహావాయోగిగాతేన మ్రియతేహస్త తాడి
 తః । కందర్వస్య యథారూపంతథా స్మాదపియోగినః । తద్రూ
 ప వశగానార్యః కాంక్షంతే తస్యసంగమం । యది సంగంకరో
 త్యైష తస్యబిందు త్తయోభవేత్ । వర్జయిత్వాస్త్రీయూసంగం
 కుర్యాదభ్యా సమాచరాత్ । యోగినోగేన గందర్వజాయ
 తే బింధుధారణాత్ ॥ అని యోగతత్త్వోపనిషత్తు చెప్పుచున్న
 ది. ఈబింధుధారణయోగము మనోదార్ధ్యమును పైచెప్పిన యో
 గసామర్థ్యములను కలిగించునని యెరుంగవలెను. ఇట్టి యోగ
 మహిమాలిశయములు శ్రీకృష్ణమూర్తి వారు గోకులయందున
 మధురాపట్టణమందు యన్యుగమహిమలు అనేకము చూపిం
 చినసంగతి యెల్లరకు తెల్లమయిన యంశమే? గనుకనే శ్రీకృ
 ష్ణులు పరకాంతలుగారున్న గోపికాస్త్రీలుచే కాంక్షింపబడినవా
 రై వాటితో పయికొనిన ఎజోభియోగముచే కీడించినారమట.
 ఇందు మ॥రా॥శ్రీ తుదగా వేంకటాచలంపంతులవారిట్లుగా ఎ
 డ్రించియున్నాడు.

శా॥ శ్రీపుష్పోప మమార్దవాంగులు వియశ్శ్రీ ధన్యుల
 బౌత్తులౌ । గోపికాంతుల మన్మథాహ వలసద్గోష్ఠి వినోదంబు
 లన్ । దీపుల్మేల్పచరించి యస్థలిత వర్ణింత్వంబుచేసొప్పు శ్రీ ।
 గోపాలున్ మృదువేణనాదకలితున్ గొల్తున్ మరస్సుర్నిమై॥

మఱియు యస్థలితబ్రహ్మచర్యము మనోహరముగాను వీర్య
 పరముగాను పెద్దలు వర్ణించియుండిరి. కనుక శ్రీకృష్ణమూర్తి
 వారు సనకాదులవలె మనోబ్రహ్మచర్యమును, శంకరభీష్మాదు
 లవలె ఊర్ధ్వరేతస్కు బ్రహ్మచర్యమును, శ్రీరామాదులవలె
 విద్యుక్తమయినటువంటి ఏకపత్నీసహాయో స్వపత్నీరతిగలగ్గు
 హస్త బ్రహ్మచర్యమును, ఋషిస్వరూపులగు గోపికా మరణు
 లతో వజ్రోభి ఊర్ధ్వరేతస్కు బ్రహ్మచర్య ప్రామాణ్య చక్క
 గానల్ని యెల్లరకు మనోహరముగా సంచరించిగారలయు ఇందుకు
 పలుకాపులయందు యస్థలితబ్రహ్మచర్యములో శుకహనుమం
 త భీష్మాదులు మాహంబరికన్నను శ్రీకృష్ణమూర్తి వారే అన్ని
 బ్రహ్మచర్యములయందును ప్రవీణులి యెక్కాణించియుండిరి.
 కనుకనే (యోగయోగీశ్వరః కృష్ణాయోగిపాదో విదగ్ధరః) అని
 సమస్తమయినవారు వీరికి శత్రులు యుచ్చియుండిరి. మరియు
 శ్రీకృష్ణమూర్తి వారు భగవద్గూరులగుటచేయు లీలామాను
 ష విగోహలపుటచేతను సమస్తము దానెఘో ముకు అన్నిరస
 ములు అనగా సుఖసములు నక్కడక్కడ హాస నాటకరంగ
 మందు నటవేషునివలె నొందినారనట, కనంగతి సమర్థులు
 దెలియుటకై పశునృపహంస మకయోగితో యిట్లు ప్రార్థిం
 చినారు ఎట్లు :—

మత్తకోకిల॥ ధర్మకర్తయు ధర్మభర్తయు ధర్మమూర్తి
 యునైనవ । త్వయ్యశేషుండు ధర్మశత్రుయు ధర్మరక్షియు నేయం

గా । సర్వలింగరహితమునట్టి పరాంగనాదనసంగమం । ధర్మమం
చు నలంచించెను దాత్తమానసచెప్పమా ।

అనిన శుకుం డిట్లనియె.

గీ॥ గోడజంములందు గోడకలందును । పకలజంతులందు
పంచరించు । నామహాత్మ్యము బరాంగనలె వ్విధు । సర్వమయు
ను లీల సలిపెను ।

తా॥ అన్నియు తానే భగవంతుడు ఇట్లు విరోధము
గా నటించెనుగాని అది పరస్త్రిలతో కీర్తించుటకాదు. గొల్ల
లు గొల్లలలు మొదలుగా నెల్లజంతువులయందును ఉండుకట్టి
మహిమల కృష్ణునకు ఇగరస్త్రిలని కొందు పవస్త్రిలని కొంద
రు గలరా? లేదు. అన్నియు తానే కిమక అయింపానే కీర్తించె
నని తాత్పర్యము. ఇంగుకు తార్కాణముగా బృందావన
మందు చతుష్కృతిబ్రహ్మ గోవులను గోంబులను గోపాలకు
లను పండ్లను చేసి స్వయం శ్రీకృష్ణమూర్తివాని గోహిం
ద్రునివాని యెనిగిని దెలియకుండా అయోగిమహిమచే,

కీ॥ మరలంపు మనియెనుకలయు । మరలించు కుమారి
కుమారి । మరలంపు కేనెల్పొడింపె నా యె హా । మరలించెన
లీలతోడ మరలకు ని ।

ఈప్రకారము మరలించు కుమారిని జూపుచు నివ

నిజంబు బ్రహ్మవేత్తలకు దెలుపుచు పోకాకించిరి.

ఇట్లనె జ్ఞానవాసిష్టమందు శిభిష్విజమహారాజుగారి భార్యా చూడాలయచు పతివ్రతాశిఖామణి వైరాగ్యనంతుడై లరణ్యమధ్యయందు నివసించియున్న భర్తకు సకలోపచారములు సలుపుచు ఇచ్చట రాజకీయ వ్యవహారములు చక్కగా చూచుచు తన యోగమహిమచే శ్రీకృష్ణునివలె అణిమాది సిద్ధులు గలిగినదై యావ్రకారము భర్తను సంతోషింపజేసి స్వరాజ్య సాంభ్రాజ్యము పొంది సుఖించిరమట,

ఆమెచర్య ఇందు కొంచము పొందుపాఠముననుచు.

సీ॥ ఆకాశమార్గముందుఁ బరిమంచునగునిధి కోటరమందుదూరు । భూపీఠమువేగ మొప్పగించు యందు । బెరిమిటి నక్షత్రము న్బ్రహ్మజేరు । బహువిధాకృతులు బైబైభరి యంచు । బరదేహముజొచ్చి బయలువెడలు । భర్తనుబోధించు భావము దైకొను । దదునాయములనెల్ల దానవెఱకు । శే॥ సతిఁ యీ రీతిగా నణిమాదికాష్టభూతులజెంది సమ్మదాప్తయగుచు భాగ్యకోరి ఓరుగా నగుచుండును, దిశాసంచరింప నిందీవరాక్షి॥

కనుక బుద్ధివంతులు ఇట్లనె శ్రీకృష్ణచరిత్రలు మంచిగా నెంచుదురమట.

యోగవందాపక్షగల సుముక్కులారా

చక్కనియోగసిద్ధులు కొన్నిటిని ఇందు వ్రాసినవినుండు.

శుక్ర! అధసిద్ధిం ప్రవక్ష్యామి సుభోసాయం సురేశ్వర !
జితేంద్రియాణాం శాంతానాం జితస్యాసవిచేతసాం । నాదోమనో
లయం బ్రహ్మన్ దూరశ్రవణకారణం । బిన్దూమనోలయం
కృత్వాదూర దర్శనమాఘ్నయాత్ । కాలాత్మని మనోలీనం
తికాలజ్ఞానకారణం । పరకాయ మనోయోగః పరకాయ ప్రవే
శకృత్ । ఆమృతం చింతయెగ్మార్థిక్షు తృప్త్యావిషశాంతయే ।
పృథివ్యాధారయే చిత్తం సాతాశగమనంభవేత్ । సలిలేధారయే
చిత్తం నామ్భసా పరిభూయతే । అగ్నా సంధారతేచిత్త మగ్ని
నాదహ్యతేనసః । వాయూ మనోలయన్ కృత్వా దాకాశ గమ
నంభవేత్ । ఆకాశేధారయే చిత్త మణిమాదికమాఘ్నయాత్ ।
విరాడ్రూపే మనోయుక్తన్ మహిమానమవాఘ్నయాత్ । య
థాసజ్జల్పయేవ్యోగీ యోగయుక్తో జితేంద్రియః । తథాతత్తద
వాప్నోతి భావవహితౌ కారణమ్ ॥

ఆనియోగిభిఃపరిపత్తు ద్దోషించుచున్నది.

శాం డి ల్ప ము.

శుక్ర! ముహూర్తమపియోనిత్యం నానాగ్రే మనసాసహ,
సర్వంతరితి స్థాస్మానం తస్యజన్మ శతాన్జితం, తారసంయమాత్సక
ల విషయజ్ఞానంభవతి । నానాగ్రే చిత్తినంయమాదింబ్రహ్మ

జ్ఞానం । తదభశ్చిత్త సంయమాదగ్ని లోకజ్ఞానం । చక్షుషీనస్త
సంయమాత్సర్వ లోకజ్ఞానం । శ్రోత్రేచిత్త సంయమా ద్యమలో
కజ్ఞానం । తత్పార్శ్వే సంయమాన్నిరుతి లోకజ్ఞానం । పృష్ఠి
భాగే సంయమా ద్వగుణలోకజ్ఞానం । వామకర్ణే సంయమా
ద్వాయులోకజ్ఞానం । కంఠే సంయమాత్సోమలోకంజ్ఞానం ।
వామచక్షుషి సంయమాచ్ఛివలోకంజ్ఞానం । మూర్ధ్నిన్ సంయ
మాద్బ్రహ్మలోకజ్ఞానం । పాదాఢోభాగే సంయమాదలలో
కజ్ఞానం । పాదేసంయమా ద్విశలలోకజ్ఞానం , పాదసంధౌ నం
యమాన్నితలలోకజ్ఞానం । జంఘేసంయమా త్సుతలలోకజ్ఞానం ।
జానౌసంయమా స్మితోతలలోకజ్ఞానం । ఊరౌచిత్త సంయమా
దగ్గిసాలలలోకజ్ఞానం । కటాచిత్త సంయమాత్తలాలలోకజ్ఞానం ।
నాభోచిత్త సంయమా ద్బులోకజ్ఞానం । కుక్షేసంయమా ద్బు
వర్లోకజ్ఞానం । హృదిచిత్త సంయమా స్విష్లోకజ్ఞానం । హృద
యోర్భాగే చిత్త సంయమా స్మహలోకజ్ఞానం । క్షింఠేచిత్త సం
యమాజ్ఞనోలోకజ్ఞానం । భ్రూమధ్యే చిత్త సంయమాత్తపోలో
కజ్ఞానం । మూర్ధ్నిచిత్త సంయమా శ్చంద్రలోకజ్ఞానం । ధర్మాధ
ర్మ సంయమాదతీతా నాగతజ్ఞానం । తత్తజ్ఞంతు ధ్వజేదిత్త సం
యమాత్సర్వ జంతుగుతజ్ఞానం । కలుగుసని వాక్యమచున్నది.

21 శ్రుతి హృదయస్య మధ్యేలోహితం మాంసపిండమ్ ।
యస్మిన్ తద్దహరం పుండ్రరీకం కుముదమివా నేకధావికసితం ।

హృదయస్య దశచ్ఛిద్రాణిభవన్తి । యేషుప్రాణ ప్రతిష్ఠితాః
 స్పృహపాప్రాణేన సహసంయుజ్యతే తథాపశ్యతి సర్వోనగరాణి
 బహూనివివిధానిచ । యదావ్యానేన సహసంయుజ్యతే తథాప
 శ్యతి దేవాంశ్చ ఋషీంశ్చ యదాపానేన సహసంయుజ్యతే తదా
 పశ్యతి యక్షరాక్షస గంధర్వాన్ । యదాత్మోదాన సహసం
 యుజ్యతే తదాపశ్యతి దేవలోకాన్ దేవాన్ స్కంధం జయంతం
 చేతి । యదాసమానేన సహసంయుజ్యతే తథాపశ్యతి దృష్టంచా
 దృష్టంచ శుశ్రీతంచా శుశ్రీతంచ భుక్తంచాభుక్తంచ సచ్చాసచ్చస
 ర్వం పశ్యత్యధేమామే । దశనాద్యోభవన్తి । తానామేకైక
 స్యాంద్వాసప్రతిద్వాసప్రతిశ్శాఖాగాక్షీనహసానిభవన్తి । య
 స్మిన్న్నయ మాత్మాస్వపితి శబ్దానాంచ కరోత్యధ ద్వితియేన
 జ్యోతే స్వపితితదేమంచలోకం పరంచలోకం పశ్యతి॥

అని సుబాలోపనిషత్తు పలుకుచున్నది.

ఇంక సోమలారా? యీలోకమందు గడియారపు యం
 తమువలె మనలో అష్టనభివద్యము గలదు? అందు జీవహంస
 సంచార రహస్యము వాశిష్ఠ చక్కగాచూడుడు.

మన భూమివ్యభాగంబున ఇదాపింగళ సుషుమ్ననాటీత్రయము
 గంగాయమ్ముగా నరస్వతీ యను నామములచే త్రివేణిసంగమమని
 యు, త్రికూటమనియు, శృంగాటకమనియు, చతుష్పథమనియు,

ఇట్లనేక పేర్లతో మన మనోనివాసస్థలమయి యందు యాజ్ఞా
 చక్రము ప్రకాశించుచున్నది. దీనికిపేరు రావడముకు కారణము.
 ఇందు బిందువుతో (అనగా బుద్ధియనుట) చిచ్ఛక్తి సహస్రార
 మునుండి దిగివచ్చి అచ్చటనివసించి ఇంద్రియములను సర్వ వి
 షయములయందు బసెర్తింపజేయుటకును భగవత్స్పృష్టిస్థితిసంహా
 ర తిరోధాగానుగ్రహముల నెడి వ్యాసారములునుగల పంచదేవత
 లకు (అనగా బ్రహ్మ విష్ణు రుద్ర) మహేశ్వర, దాశివులకే పంచ
 కర్తల కాజ్ఞాపించుటవలన ఆజ్ఞాచక్రమని నామకరణ మేర్పడి
 నది. దీని మీది చిచ్ఛక్తికి ఒక అంగుళమువరకు శక్తియని
 యు, దానిపై మూడంగుళమువరకు వ్యానియనియు, ఆవల
 నాలుగంగుళమువరకు సమయనియు, ఆమీది నాలుగంగుళ
 ములదాక డ్మనియనియు, ప్లేగుగలుగును. ఈపండ్రెండంగుళ
 ములమీది బ్రహ్మరంధ్రము ఇకే ద్వాదశాంతము దీనియందు
 వేయి శములుగల సహస్రారచక్రముగలదు. అది సహస్రమును
 వదిలైదు చిన్నరేకులుగల ఎనిమిది పెద్దరేకులుగలిగి అష్టాదశ
 పద్మమనిపేరుతో మన బ్రహ్మరంధ్రముక్రింద ప్రకాశించుచున్నదై
 యున్నది. దీని మధ్యప్రదేశమందు శివబీజమయిన హాకారంబు
 ను, శక్తిబీజంబైన సకారంబును ఈరెండింటిమీద తానుముటి
 వలె శివశక్తులకు ఐక్యస్థానము శివకళయగు విజ్ఞానము హెచ్చినపుడు
 హాకారముప్రక్కను, శక్తికళయగు పంచజ్ఞానము హెచ్చినపుడు
 సకారముప్రక్కను వాలుచు బిందురూపమయిన

బుద్ధితత్వము వెలుగుచుండును. ఇదే మహాకామరము.

దీనిని దెలిసి లక్ష్యముంచినవారే పరమహంసలు, ఆప
ధూతలు జీవన్ముక్తులు, (ఇందుకు శ్లో॥ ధృపూర్మధ్యే అధఃపద్మం
ద్విదళం తత్రోక్తోభితం । హంతుం ద్వ్యక్షరసంయుక్తం । వర్త
తేనాయమండలం । తస్మధ్య మాత్మజోతిశ్చ బిందురూపం
విరాజితే । జ్వలత్కాలా నలాభాసాతటి త్కోటిసమప్రభం ।
అని రాజరాజేశ్వరీ యోగశాస్త్రం పలుకుచున్నది.

ఈహకారబిందు సహకారములె పరిపాశ పశువులు, నా
దబిందుకళలు, సామసూర్యాగ్ని మండలములు, పురుషపుత్రీ
స్త్రీ పవాహములు, శుక్లమిశ్ర తక్తపాదుకలు, అని చెప్పబడును.
మరి యీహకారబిందు సకారములు తమ్మునమ్మినవారి సంసార
బంధము హరించుచువిగావున హంసయనబడును. శ్లో॥ గమాగ
మస్థం గగ్గఢాదిశూన్యం । చిద్రూపదీపం తిమిరాపహారం । ప
శ్యామితే సర్వజ్ఞాంతరస్థం సమామి హంసం పరమాత్మరూపం ।
మఱి హకారము సోమము సకారము అగ్ని బిందువే మోక్షము,
దీని ఐక్యమే అగ్నిసోమీయయజ్ఞము, ఇదే కర్మ కాండవిదులు
చేయు బహిర్యజ్ఞము, మరి తల్పద మేహకారము, త్వంపదమే
పకారము, వీని యైక్యమే అనిపదిమే బిందువుగావున జ్ఞానులు
కు నిదియే జీవేశ్వరైక్యరూపమగు యోగయజ్ఞము, మఱియు
యీహంస యేగురు పాదుక గావున అజపగాయత్రీ మంత్రరూప

ము సహసాము సమర్పింపబడును. మరి యిదే జ్ఞానాజ్ఞాన మి
 తమయిన ప్రపంచమును నీళ్ల నెడి యడ్డారమును విడిచి పాలనెడు
 పరమాత్మజ్ఞానమును గ్రహించునుగావున హంసపక్షియని బిందు
 తత్త్వమునకు అనగా జీవునకు నామమేర్పరచబడినది. మఱియు
 యీ హంసపై చెప్పిన యష్టదిశపర్యమందలి శూర్పురేఖ వ
 యినవ్రాళివవును. పుణ్య కర్మమును చేయవలెనును తిలంపును
 ఆగ్నేయశమందు వాలివవును సోమతరము ఆలస్యములోనయి
 నవృత్తులును, ఏక్షిణపు వశమందు హరిగిని కూ రపు పలుకు
 గావింపవలయునను తిలంపును, నైరుతిః శమందుచేరిన పావకా
 ర్యములు సరిప నలయున నెడి బుద్ధులును, పశ్చిమ శమందు ని
 లిచిర ఆకుట వాకుట లేక ని చూచుట మొదలగునవి చేయ
 పలెననెడి యెన్నికలును, వాయుశ్శశమందుచేరిన చురుచుట
 పరిగెత్తుట మనుకుట మొదలగునవి చేయ లెను కోరికలును,
 ఉత్తరశశమందు వాలిః పథార్థములు సుభవింపవలెను యి
 చ్చలు కలుగును, ఈశాన్యశశమందు చేరి దామరం బ్యాగ
 ములు మొదలగునవి చేయవలె కి యభిజామమును, కమమధ్యం
 బుచేరిన వైరాగ్యము వ్రపశాంతి దమము మొదలగు సాత్వికవృ
 త్తులును, కేరళములయందు ప్రవేశించిర సంగిస్తయు, దుష్ట
 నందుచేరిన స్వప్నమును, పశ్చిమాశమున దిగిన నిర్మయును గ
 లుగును, మరి యీసప్తమును విడుచుటగే తుకీయము. అని
 హంసోపనిషత్తునందు కైవల్యకవోనిమందు చూపబడి.

ఈరహస్యము తెలిసిన ముముక్షువులు మనోమారుత
ములులను. అందు పూర్వదశమందు వకటి నిలిపిన రెండవదియు
నిలచి తురీయబ్రహ్మనందము జెందుదురని యెరుంగవలెను.

మార్క, ౦గీయపురాణము, పురంజనరహస్యము.

వ॥ పృథివీమలజ్ఞాన ప్రాకారంబును, శల్భకీలకంబును, చ
ర్మకుడ్యంబును, రక్తమాంసాను లేపంబును, నానాస్నాయు వే
ష్టబును, మహామాయాముఖంబును, నైఋత పురంబునకు పురు
షుండు రాజు. (అనగా నీవుండనుట,) ఆరాజునకు మనోబుద్ధు
లు పరస్పర విరోధమున మంతులు, కామకోపలోభమో
హంబు లశ్యంత బలవంతులై శత్రువులు, ఈలువును శత్రు
వులు చొరకుండ స్పృహన నవీటివాకిట్లు పదిలంబుగా నం
వృత్తిగా జీసికొనియెకేరి తాను నిరాశంకుండును సమాధి స్వా
ధ్యబలంబుండును, పరమారురాగుండును నగు, సవాకిత్వి
గట్టి ససమట్టిండయ్యేనేరి కామమహాశత్రుండు నేనాది పంచ
దావరప్రవిష్టంజ సర్వంబును వ్యాపించు. ఆవెరుక సమృద్ధి
ను హేతుం బ వేంతుర న్నలు పుంసంగూడి మండియంబుల
తోడను మంబులతోడను గాఢాశ్లేషం బొసరింపి దుష్కణపరివా
రంగాతో చరాసదులై కోరి యుంబుంద్రోపి సర్వంబును దారి
యి వర్తింతుని. అంత సర్వవిషంబు మంత్రోపహితుండును విగ్న
లపరివా రుండును నగు నని చెప్పి యున్నాను, గావున బుద్ధమంతు

లు. శ్రీశంకరయతీందుగిలు చెప్పినట్లు, శ్లో॥ ఆయాధస్య వివే
కాశ్వం తీవ్రవైరాగ్య ఖడ్గినః॥ తితీతౌవర్మయుక్తస్య ప్రతియో
గీ నదృశ్యతే॥

తా॥ వివేకమును నశ్వమును నక్కినవాడును తీవ్రవైరా
గ్యమును ఖడ్గమును ధరించినవాడును, ఓర్పును కౌచమును దొడి
గికొనినవాడును నగు పురుషునకు విరోధి యుండ నేరడని వేదాం
త గ్రంథములు చెప్పుచున్నది. ఇన్నిటికిని యస్థలితచిందుధారణ
బ్రహ్మచర్యము ముఖ్యసాధనమైయున్నది. బుద్ధిమంతులు ఇంద
లిరహస్యములు గ్రహింతురుగాక. శ్రీశ్రీశ్రీ.

ఇట్లు విన్నవించు సజ్జనవిధేయుడు,
మున్నూరి గోపాలదాసు.

బ్రహ్మచర్యవ్రతప్రకాశిక.

సంపూర్ణము.

విజయతేతరామ్. శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

శుద్ధపత్రిక.

తప్పలు.	పుట.	ఒప్పులు.	పుట.
వరూపము.	8	చంద్రాపము.	8
గీ. జ్ఞానాజ్ఞానములకు పా శ్యయముబుద్ధి! తత్వా హంకారానూనలక్షణా ధ్యంబైనయెఱుక, దాని నిజీవుడని చెప్పు! సుతుల్	12	క॥ జ్ఞానాజ్ఞానంబులకుం దా నయుపాశోయముబుద్ధితత్వా హంకారా నూనలక్షణాన్యం బైన యెఱుక దానికీచుడని చెప్పుశుతుల్॥	12
అని	39	ని నియున్నదిగి చుక	39
అడ్డ	39	అడ్డ	39
యు	41	వియు	41
యుల్లిని	42	యుల్లిని	42

ఈ పుస్తకము భవాని మద్రాసిరశాలలో 44 పుటల
పరకు ముద్రింపించి మిగిలిన పుటలు రంగా అండు కో, లో
ముద్రిణచేయడమైనది.

10817

